BIBLIOTECA ASOCIAŢIUNII SIBIU

ANUL 1. No. 67. 6 pagini 3 lei Sâmbătă 15 Mai 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE:

Comune urbane	1 an Lei 700	Comune rurale	1 an Lei 500
	6 luni " 350		6 luni " 250
	3 luni " 175		3 luni " 125

Cuvinte despre Fronturi

Se poate oare spune —cu politeţe, negreşit!— că sint cel puţin lamentabile anume aspecte pe care opoziţia le oferă la ora actuală?

Să insistăm puţin, cu sinceritatea pe care o dă amărăciunea.

Guvernul Guţă vrea net să plece. Este spre lauda acestei nostime dictaturi de carton, care a ţinut totuşi ţara în dinţi de oţel, că după patru ani de veselie politică mărturiseşte singură că s'a săturat de operetă şi vrea să-şi rea locul în lagărul serios al opoziţiei.

Nu e niciun secret că liberalii mai stau fiindcă nu pot să plece. Recunosc cu toţii că — afară de citeva mici comenzi pe care le promite sezonul de lucrări al verei — şi-au făcut suma şi că momentul e prielnic să se retragă pe una din platformele naţionale pe care chiar şi le prepară cu febrilitate.

Nu mai e deasemenea niciun secret că dacă liberalii nu pleacă imediat e nu din pricina acestor platforme — care chiar aşteaptă bine împăturite în servieta proectelor-legi — ci fiindcă nu e cine să le ia locul. Ineffabilul Guţă se găseşte în situaţia de doică a opoziţiei, pipăindu-i pintecele şi cercetind cu foarfecele şi scutecile în mină din ce parte poate ţişni un guvern! Se spune că ia chiar contact cu feluriţi şefi de opoziţie, presind naşterea pruncului pe unde să iasă mai bine.

Sub atari imbieri văduva Mihalache ar fi chiar fătat — unii pretind: avortat! — lista definitivă a guvernului său aflându-se printre fişele cu Kant şi Shopenhauer ale lui Petre Andrei, care ca filosof şi ca unul ce toată viaţa s'a chinuit, şi-a rezervat Munca.

Nu pretind că din pricina legăturilor sociologului ieşan cu Shopenhauer, probabilitatea unui atare guvern e cam pesimistă.

Dar să menţionez că dacă nu e pesimistă deajuns e numai din pricina situaţiei pe frontul naţionalist.

Pe frontul sting e cel puţin un Eldorado politico-filosofic, de iluzii şi promisiuni reciproce.

Pe frotul dreptei stăpineşte însă un Kalahary desăvirşit, de linişte şi pasivitate. Niciun alizeu nu suflă spre inviorarea omului; izvoarele făgăduinţelor se refuză cu îndărătnicie oricăror visători. Puterea e aici o Fată Morgană ce se mută din ţărm în ţărm. Beduinii au ostenit s'o mai vadă şi turbanul trufiei a devenit colac pe care să se aşeze în vecinătatea pustiei.

Poate să fie multă nobleţe, şi tot atita poezie de peisaj în atitudinea aceasta. Dar să mi se dea voe să spun că e în ea şi o mare greşeală.

Pină şi un Griguţă Filipescu — cel mai caraghios dintre intruşii alfabetului politic — a izbutit să stringă, cu Titel cel Groaznic şi Costache Caniotă — ceva rînduri de stinga şi să facă, de bine de rău, fie şi o sugestie de front popular.

Pe frontul dreptei, discuţia s'a oprit însă la teorie, aşa cum filosofia evului mediu s'a oprit la întrebarea scolastică dacă era mai bine ca Isus să se fi născut fată!

Oare aici stă problema? Oare un front de luptă înseamnă numai decit un front şi de cravate şi de linjerie? Să şi le aibe naţionaliştii cit de variate; dar trupul să se simtă cot la cot cu tovarăşul, în asaltul ce se cere dat ultimelor rămăşiţe ale citadelei de stinga. Cind e să iei un fort, acesta nu te întreabă dacă te cheamă Numerus Valachicus sau Numerus nu ştiu cum. După aceia poţi prea bine să porneşti la o reformă, fie că o vei înfăptui numai pe jumătate. Eşti mai solidar cu o idee cind o realizezi în parte decit atunci cind n'o realizezi de loc. Fuziunea cere, da, perfectă identitate de idei; cartelul însă nu; el cere numai identitatea de izbândă.

Dezolarea prin urmare e aceasta: deoparte ai perfecta unitate a stomacului; de cealalta: diversitatea buricului.

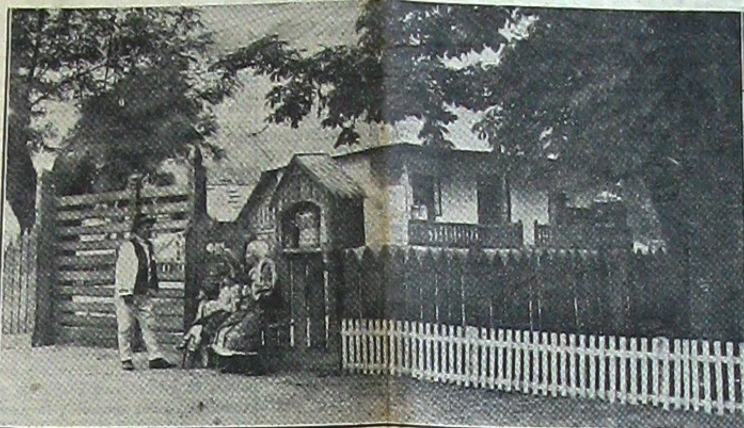
Internaţional-ţărăniştii sint pe cale să-i imite, făcind şi ei un front al stomacului.

Numai naţionaliştii stau înainte şi-şi contemplă buricul!

Buricul poate avea o mare importanţă în deşert...

Resping însă valoarea lui în politică. E în contradicţie cu *Unitatea de Luptă*. Şi atita cer naţionaliştilor.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Gospodărie de răzeş din Nereju, jud. Putna, Ţara Vrancei

SEMNELE ZILEI

Işi au timpurile toate, fenomene cari le justifică la un moment dat.

Intotdeauna aceste fenomene desgolesc violent o mentalitate, dar mai ales un păcat, un mare păcat, care — fireşte — trebue ispăşit intr'un fel.

Se resemnează atunci omul, se resemnează şi poporul, mai departe totul decurge după destin.

Iată — de pildă,— în Rusia sovietică a dispărut tot ce ii putea adeveri existenţa ei istorică misionară (să nu mai vorbim de asta), a dispărut însă-şi justificarea ei geografică. Actuala Rusie este fără îndoială o ţară nenorocită. Pierdută.

Condamnările la moarte, diferite alte condamnări şi permanenta anarhie care se adânceşte furioasă ne indică apropierea catastrofei.

Cine poate opri această catastrofă? In Rusia Sovietică, nimeni.

In Spania a trebuit să fie un vizionar.

A trebuit ca acest vizionar să fie un luptător. A mai trebuit ca acest luptător să fie un îndârjit. Un fanatic.

Spania va fi salvată

Condamnările zilnice din Rusia Sovietică sunt cutremurătoare. Acolo nu există omenie. Ci numai un steag roşu fluturat peste rânjetul morţii unui neam.

B. V.

Aliaţi fără tratate de alianţă?

de MIHAIL MANOILESCU

Universul ne vorbeşte în unul din articolele sale de «marii noştri aliaţi».

Dar dacă lăsăm la o parte Mica Inţelegere — care desigur n'a fost socotită în această formulă — care pot fi oare «marii noştri aliaţi»?

Cu Anglia n'am avut nici un fel de tratat politic după războiu. Cu Italia am avut un tratat de amiciţie încheiat de d. general Averescu la 1926, dar denunţat la 1934.

Singurul nostru tratat rămâne cu Franţa. Dar ce ne spune despre acest tratat Universul în al doilea articol din seria intitulată «politica noastră externă»? Ne spune că: «între România şi Franţa nu există o alianţă în sensul strict al cuvântului, adică o obligaţie precisă şi sarcina de ajutor mutual decurgând automat». Dar aceasta echivalează cu a spune că juridiceşte nici Franţa nu este pentru noi un stat aliat.

Şi atunci, nu este oare cazul de a nu mai induce în eroare opinia noastră publică, vorbindu-i de nişte «mari aliaţi» din care nu există decât unul?

Căci, — împotriva deficienţelor formale din tratatele noastre cu Franţa, — această alianţă este dela războiu încoace pentru noi, efectivă. Intr'adevăr, o alianţă nu se judecă, — cum greşit fac diplomaţii pur jurişti, — numai după textele sale, ci după spiritul său şi după efectele sale vizibile. Or, între Franţa şi noi există dela războiu încoace un spirit de reală prietenie, care trăieşte din inerţia sufletească a camaraderiei de arme de altă dată. Şi apoi, în politica practică, nu a apărut oare totdeauna România ca urmând pas cu pas Franţa pe scena internaţională? Nu a fost oare Franţa consultată în prealabil în toate actele noastre politice externe? Şi, de pildă, în atitudinea noastră faţă de Rusia, nu ne-am declarat noi duşmani ireconciliabili ai bolşevicilor câtă vreme ne-a cerut-o Franţa, pentru ca apoi să ne reconciliem brusc în ziua când Franţa a socotit util să schimbăm atitudinea noastră?

Şi nu am avut noi oare faţă cu Italia şi faţă cu Germania totdeauna atitudinile cari au corespuns politicii Franţei?

In orice caz este mai mult decât straniu că, pe deoparte, Universul continuă să ne vorbească încă de «marii noştri aliaţi», iar pe de altă parte vine să ne demonstreze că Franţa nu este un aliat al nostru şi că acordul nostru dela 10 Iunie 1926 este un acord anodin, un simplu «pact de amiciţie, de consultare reciprocă, de coordonarea sforţărilor comune pentru menţinerea păcii şi nimic mai mult».

De altfel, par'că voind să dea o confirmare, nu numai de formă dar şi de fond, caracterului alianţei noastre cu Franţa, Universul reaminteşte că planul celor patru, care trebuia să realizeze o tutelă supremă asupra Europei întregi a fost zădărnicit de Mica Inţelegere, prin «intervenţia energică» de atunci a d-lui Titulescu.

Nu vrem să reluăm aici întreaga poveste plină de învăţăminte a pactului celor patru. Dar putem să ne întrebăm cu dreptate: dacă acest pact era dăunător ţărilor mici şi nouă în particular, dece ni se spune — ceiace este direct jignitor pentru Franţa — că a fost nevoie de o «intervenţie energică» pentru ca Franţa să renunţe la ideia acestui plan?

Iată de ce nu înţelegem şi nu vrem să înţelegem scopul bizarei insistenţe pe care o pune Universul în a demonstra că pactul nostru cu Franţa nu are juridiceşte nici o valoare şi că este absolut necesară întărirea acestei alianţe ca şi a celorlalte alianţe ale noastre!

P. S. Mâine «Un pact de reorganizare care nu reorganizează nimic»?

„Nădejdea"

Există, departe, departe de noi, de grija noastră şi de privirile celor chemaţi să scruteze toate zările unde ard focuri strămoşeşti, o ţară încuiată sub lacătul unei maştere tăceri. Iată, anii aleargă înapoi. Vremile se întorc şi mă duc într'un sat bănăţean din ţara lui Kralja Petar. M'a purtat pe drumurile acestea de dincolo de zarea noastră, o chemare de inimă frântă 'n două, într'o primăvară fără flori şi fără soare. Intârzia o iarnă în ţara de peste hotare şi vânturi de blestem ucideau mugurii iviţi să vestească lumina unei primăveri zadarnic aşteptate. Şi-am întâlnit, într'un asfinţit de zi, pe drumul care duce, prin Dobricevo şi Voivodinc, la Kustyli, bătrâni încovoiaţi de povara anilor şi gata să moară cu acelaş dor îngropat în noaptea pleoapelor. Işi ridicau privirile împăinjenite de ierni întârziate, de toate primăverile în cari mai stăruie, blestemat, fulgii, de toate toamnele străbătute de oftica unui dor ţesut din lacrimi aşteptarnice, — îşi ridicau bătrânii ochii lor, de undeva, din morminte, din sicriul visului milenar sau din fluerul lui Iancu. Şi mă întrebau, sguduitor:

— Ce-i mai nou prin ţara noastră, mă copile?

O mie de ani ne despart de ei, e o prăpastie milenară între noi şi între Românii din Banatul iugoslav. De acolo, depe lespedea acestui mileniu mă întrebau moşnegii. Nu ştiu de câte ori le-am răspuns şi de câte ori am tăcut, fugărit de sfiala amintirilor de-acasă, dela noi, din ţară.

Am intrat, la Kustyli, în sala teatrului comunal. Şi am ascultat cum se cântă doinele în ţara de peste hotar, în cele mai mândre sate cari ţin nestinsă făclia sufletului românesc.

A doua zi, în biserica satului, am auzit tropare sgudulte de unice înălţări spre slavă, iar genunchii sătenilor i-am văzut cum se afundă adânc, adânc, în lespezile din biserică, pentru cea mai mare rugăciune a sufletului lor.

— Să nu ne uitaţi. Să vă aduceţi aminte de noi! Nu ne uitaţi!

Aşa ne-am despărţit. Aşa plânge despărţirea la hotarul dintre două ţări.

O, cum mă strangulează amintirile acestea toate. Şi cât aş da să nu mai intre în sufletul meu, ţipând sfâşietor, un tren care aducea astă-vară, la concursul corurilor bănăţene, la Timişoara, câteva grupuri de cântăreţi din Banatul iugoslav.

Intrarea în ţară, a fost mărturisită de unul de-ai lor, la Jimbolia sau nu ştiu unde, într'o dramatică prăvălire peste inima pământului rumânesc:

— Fă-mă Doamne, stană de hotar, să nu mai plec din ţara mea!

Şi i-am văzut, în urmă, la noi, la Timişoara, fugăriţi de cea mai blestemată neînţelegere, neodihniţi, în toiul nopţii, pe drumurile oraşului, bruscaţi la fiecare pas şi sângeraţi de cea mai criminală întrebare pe care le-a pus-o însuşi preşedintele concursurilor, — mi-e scârbă şi nu-l mai amintesc numele! — care s'a împiedicat tocmai de sufletul lor:

— Dece ne mai încurcaţi şi voi treburile?

Au primit palma, au răbdat lovitura, [illegible] sigur, numai pe [illegible] ei, şi au tăcut. Au tăcut, aşa cum tăceau o mie ani în viaţa lor sbuciumată de crivăţul care pentru ei, nu s'a mai potolit. Seara au trântit o horă nesfârşită pe toate străzile Timişoarei, topindu-şi focul şi amarul în chiot. Aşa sunt ei. Instrăinaţii. Uitaţii de departe.

Nu, nu, n'aş vrea să-mi mai aduc aminte de plecarea unui tren, din gara Domniţa Elena, spre cuibul lor din altă ţară.

Nu, nu, nu vreau să vă povestesc ţipătul înfiorător al locomotivei, strigat nu ştiu spre care zare, spre care inimă şi spre care poartă de cer, într'o seară timişoreană. Nu, nu, — iertaţi-mă! — n'aş putea să vă redau aci rugăciunea mâinilor întinse spre noi, o, mâinile acelea care cereau par'că un bulgăr de pământ rumânesc.

Şi nici revolta mea înviforată n'aş vrea s'o slobod din chingi, n'aş vrea s'o las să plângă şi să vă vorbească. Nu, de o mie de ori nu, eu nu mai pot pomeni acum numele preşedintelui dela concursuri. Dar, iată, e ceva mai tare decât mine în sufletul meu, e ceva care mă leagă de sufletul lor înstrăinat, e drumul care trece prin mormintele noastre comune, năimind vreri mai tari decât vrerea mea. Imi scapă numele: profesorul Velceanu.

Am înaintea mea numărul festiv al gazetei «Nădejdea» dela Vârşeţ. In foaia aceasta, diriguită de priceperea părintelui Nicolai Roman. Acolo, în sărbătorirea acestor zece ani de slovă rumânească în Banatul iugoslav, se tălmăceşte sufletul lor, al nostru. Şi tot acolo, sub semnul acestei slove, se sbate o inimă ruptă 'n două. Simt nevoia să trântesc condeiul şi să mă târăsc îngenunchiat, până acolo departe, şi să le cer iertare în numele nostru al tuturora.

Gândul meu ostenit de amintiri şi o copilărie de demult, crescută în Banatul iugoslav, simt nevoia acestei cuminecături.

Ţipă un tren în sufletul meu. Şi întrebările moşnegilor din ţara de peste hotar strigă. Un tren. O seară timişoreană... O pădure de mâini întinse în semn de rugă. Mi-aplec urechea şi ascult cum plânge, cu faţa îngropată în palme, într'un mormânt bănăţean, bunicul meu lovit de patul puştii străine, într'o seară de demult...

VALERIU CARDU

Ziarele anunţă că în curând Moscova va fi port la Volga.

Noi îi precizăm ceva mai mult: «în curând Capitala roşie va intra la apă»!

IAR DE ACORD...

«E nevoie urgentă de bisturiu — întrucât abcesul e pe cale să se spargă». Aşa scrie «Adivor». Ei, dacă şi ei au ajuns la concluzia asta, înseamnă că e rău, tare rău.

Bisturiul, domnilor! Sau îl lăsăm să intre în septicemie?

SOCOTELI

Unele ziare — afirmă «Adivor» — se 'ntreabă cine va lua prima electorală.

Nimeni nu-şi pune întrebarea — continuă tot dumnealui, «Adivor», — cine va primi prima electorală.

Ce persecuţie politică, domnilor! Se poate, nimeni nu se gândeşte la internaţional-ţărănişti în ţara asta?

Curat persecuţie politică, dom'le!

INTERPRETARI

O gazetă di aia, dija interpretează plecările. Spune dumneaei: «D. Valer Pop a plecat deocamdată la Belgrad. Ca să se deprindă cu plecările...»

Da dumnealor dece numai pleacă, aşa, pentru puţin antrenament.

Vor, desigur — vorba dumnealor, care a fost admisă şi de cenzură — să plece fudroiant...

Estetica libidinoasă a d-lui prof. George Oprescu

de DEM. PADUREANU

Războiul a însemnat o încordare titanică a energiei omeneşti, o cheltuire a ei în mii de feluri, o deslănţuire totală dăruită unui ideal naţional în care puterea de sacrificiu a omului a trecut prin forme de Apocalips. Războiul ne-a dat invalizi, marii mutilaţi, splendide exemplare morale cu eroice afirmări de viaţă.

Cei douăzeci de ani de după războiu ne-a scos însă la iveală toată pleava omenească din care se recrutează astăzi marii mutilaţi morali ai societăţii. Erarhizarea valorilor de după războiu s'a făcut după criterii ce nu puteau duce la nici o selecţionare şi de aceea nu s'a putut creea o aristocraţie a meritului care să ocupe locurile de comandament. Energia deslănţuită în războiu a luat forme erotice înscriind pagini în istoria neamului. Energia vulgară de după războiu a luat forme de parvenitism; s'a deslănţuit fără risc. Toată mahalaua inteligenţii, suburbia sufletească, subsolul de gândire au răbufnit şi oamenii cu coatele tari ce au ştiut să le manevreze acrobatic au ocupat locurile importante în ţară. Lozinca lor a fost să vrea şi să mijlocească târfind totul, ca să ajungă. Astfel azi abjecţia este în plin. Articulaţiile organismului social sunt prinse sunt purulente şi organismul slăbeşte necontenit în punctele lui de comandă. Totul duhneşte. Ceea ce doreşti trebue să vrei să-l ai. Să ceri până la golănie totul; să-ţi fie făptura odioasă, sufletul sălciu, creerul sterpeziu, prostia râncedă. Abjecţia se chiamă astăzi temperament. Turpitudinea metodologie, amândouă bine distribuite se chiamă arta de a ajunge unde vrei, în vârf, căci totul e vraişte. Totul e duhoare grea; aerul e gros şi format din straturi; atmosfera e de culoarea descompunerii. Această atmosferă îşi are zonele ei; în straturile acestor zone trăesc, devin prolifici şi prosperă marii mutilaţi morali, marii mutilaţi mintali ai vremii noastre.

Azi e posibilă cariera voinţii, a obstinaţiei, a prostiei. Constatăm târziu absenteismul inteligenţii dela posturile de comandă. După războiu, a fost o vacuitate în atmosfera socială, o zonă vacantă care a absorbit tot ce a fost mai superficial, mai uşor, mai la suprafaţă şi mai cu seamă tot ce s'a îmbulzit. Am asistat ca la un ciclon ce ridică praful şi hârtiuţe murdare la înălţimi de unde abia le mai zăreşti. Lipsa de putere combativă a inteligenţii a înlesnit proştilor să obţină totul dând din coate. Continua lipsă de luptă pe tărâm social a valorilor inteligenţii, pentru naţiune, înseamnă dezertare. Inteligenţa depăşeşte pe individ şi nu-i aparţine decât atunci când o dărueşte activ şi la timp naţiei lui. Mijloacele de activare ale prostului duc la decăderea morală a unei societăţi. De aceea am socotit o datorie să arătăm toată mediocritatea scrisului d-lui G. Oprescu. Am făcut-o pentrucă credem că „Anul artistic", cartea d-lui Oprescu este o carte pernicioasă. Studenţii săi sunt datori s'o citească; fiind tineri şi neformaţi ei se pot influenţa. Pe urmă cunoaştem cu toţii stăruinţa prostului în a-şi impune toată mătreaţa sa de gândire. Astăzi vedem că societatea se apără de viciile semenilor. Se încearcă să se definească în justiţie pornografia în literatură. Credem însă că ar trebui să se înceapă întâiu cu cărţile proaste pentrucă o carte proastă echivalează cu o pornografie şi prostia omului este mai permanentă decât pornografia. Am propune pentru un bun început cartea d-lui Oprescu.

Prostia este puternică. E aşa de puternică încât şi pământul în care

(Continuarea în pag. III-a)

Plaga fraudelor fiscale

de NICOLAE BOGDAN

Se spune că atât popoarele, cât şi oamenii, ispăşesc pe acolo pe unde au păcătuit. Iar ispăşirile colective îmbracă forma de PLAGI, adică de calamităţi hidoase cari se permanentizează şi ajung să-şi propage faima fioroasă din veac în veac.

Astfel egiptenii au purtat ca pe nişte poveri fără nume plaga leprei, a ciumei bubonice, a oftalmiei purulente, a şerpilor veninoşi şi a morţii năprasnice care lovea simultan pe fiecare nou născut dela cea mai înaltă până la cea mai umilă familie. Francii medievali au cunoscut sfrinţia, iar noi românii ne simţim pieptul zdrobit sub greutatea nemilostivă a fraudelor fiscale.

Şi să nu vi se pară că exagerăm. Fiindcă simplul fapt al practicării acestor fraude pe o scară imensă, halucinantă, de neînchipuit, echivalează cu o rană fără leac, pe unde se scurge ca un sânge invizibil, toată vlaga şi toată agoniseala naţiei.

Transpusă în termeni tehnici şi privită în chip global, problema se înfăţişează cam aşa:

In România bogăţiile cele mari, ca şi quasi-totalitatea mijloacelor de producţie, sunt în mâna jidanilor şi a străinilor. Şi precum e şi logic în această absurdă stare de lucruri, cele mai copioase venituri, peste patruzeci de miliarde lei anual, tot în gura fantastică a acestor balauri parazitari se scurg. Pe de altă parte băştinaşii, adică românii, sunt aproape toţi săraci lipiţi

(Continuare în pagina 2-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Tot despre cultura regională

Ea trebue să se întindă în zona în care n'a pătruns nimeni, şi fiinţa ei trebue perfectată, împlinită, aşa fel încât şi cei de alături să-şi însuşească ceva din ea.

NAE IONESCU: o conferinţă

Terminam cu alt prilej, tot în acest loc al ziarului Buna Vestire, *cu unele consideraţii despre cultura românească, care, dacă nu sunt prea îndepărtate în timp, cred că au ceva valabil prin toată intenţia lor, întotdeauna. Vream să spun atunci, — şi astăzi o mai repet — că participarea noastră la universalism din toate punctele de vedere s'ar putea reduce la două drumuri: pe unul, dacă ne-am afirma cu toate posibilităţile noastre specifice, creatoare, cu valenţe pentru eternitate; pe celălalt, când dovedim lumii, spiritului ei, o contribuţie urâtă, de neputinţă, de sterilitate.*

Se 'nţelege că acestea sunt două căi pe care lumea poate să vină în sufletul nostru, ca să afle dacă avem sau nu o zestre. Niciodată acei pe cari îi preocupă problema culturii, nu pierd drumurile care le sunt mai la îndemână; dimpotrivă le folosesc în toate împrejurările aşa fel ca ţinta să fie cu uşurinţă atinsă. Fenomologia culturii româneşti este aceia a sufletului nostru însăşi. Dacă l'am înnobilat într'atât cât să minuneze pe cei cari îl cercetează, aceasta înseamnă că am vrut să ajutăm cultura. Spiritul românesc nu poate ieşi din graniţele sale, nu poate trece peste alte graniţe şi, mai cu seamă, unde ajunge nu se poate impune, dacă, lucru destul de important, nu pleacă de-aici înarmat spre a învinge.

Convingerea aceasta nu se limitează numai cât noţiunea de spirit ar cuprinde-o, ci atât cât o lărgeşte noţiunea de cultură. *Căci putinţa noastră de afirmare, în afară de cea cu caracter economic, financiar, trebue căutată numai în câmpul culturii. Se poate ca 'ntr'o zi forţele noastre fizice să slăbească, la fel cele financiare, economice, — nu trebue, însă, slăbite cele care lărgesc cultura, căci astfel* nu ne vom lărgi noi *ca ţară. Fiecare îşi apără, cu arma în mână, graniţele etnice, şi o cucerire teritorială astăzi costă nu numai vieţi omeneşti, nu numai bogăţii, dar, poate, o ţară întreagă. Războiul cuprinde atâtea necunoscute... Pe planul culturii, lupta se duce decenii de-arândul până 'n ziua când să poţi fi recunoscut ca o putere proprie. Ea, care este o forţă unitară, e împletită din altele în trecerea de timp. Puterea unitară de care vorbim aci —* aşa dar cultura, — s'a născut, s'a răsucit, din posibilităţile regionale, *în părţile mai distincte ale ţării. In cuprinsul unei ţări există alte ţări, mai mici, numite, şi ele au viaţa lor, coloritul lor, trăirea cu mille de experienţe. Este firesc prin urmare ca şi creaţia în cultură, născută într'o regiune, sau într'o ţară, să aibă un caracter propriu, distinct, prin care să rămână.*

Dacă de mai puţină importanţă este participarea Olteniei în cultură, nu putem spune acelaşi lucru despre ceeace a fost, sau este, contribuţia Moldovei. Oltenismul *are o configuraţie numai pe plan politic; moldovenismul, dincolo de planul politic, a mai atins o altă etapă, aceia de pe ... în cultura noastră. Până astăzi, mersul Olteniei a fost doar pe un drum strâmt, şi oricât s'a încercat lărgirea lui, ea nu s'a putut împlini în curând; fără îndoială că trebue să fie în sufletul acestui oltenism ceva care îl îndreptă către o activitate mai dură, mai practică, şi-l fereşte de câmpul contemplaţiei. Cât despre participarea Ardealului, Basarabiei, Banatului şi a celorlalte provincii alipite, despre ea nu putem vorbi cu atâta temeinicie.*

Formaţia lor în spiritul culturii româneşti, este pe drum de a se face prin adaptare, prin înţelegere, prin participare. In orice caz, cei cari fac experienţa culturii acolo, înfăţişează în împrejurări fericite, culoarea locală, ineditul, nuanţa, sau cu un cuvânt mai des întrebuinţat: specificul acelei regiuni. «Cultura nu poate fi naţională — *scrie Vasile Marin în CREZ DE GENERAŢIE* — şi universalitatea ei reese tocmai din multiplicitatea elementelor de specific pe care le conţine».

Cantitatea aceasta de specific, căruia să nu-i lipsească nici calitatea, împletindu-se armonic cu cele din alte regiuni, va da una mai mare şi mai însemnată. Numai ea va cuprinde puterea spirituală cu care să păşească graniţele, prin care să ajungă în universalitate pentru cunoaşterea şi înţelegerea adevăratului românism.

George Ciulpan

CUIBURI DE LUMINA

D. Bănică Dobre,

luptătorul, entuziastul şi, totuşi, atât de blândul, sfătosul Bănică Dobre, această figură calmă de păstor dac, va pune în curând sub tipar notele de răsboiu în Spania, din care ziarul nostru s'a împărtăşit cu un fragment în numărul de sfintele Paşte. Domoale, par că moldoveneşti, notele d-lui Bănică Dobre sunt, totuşi de o rară putere evocativă. Luptele din Spania, unde legionarii Ion I. Moţa şi Vasile Marin s'au jertfit pe altarul unei mari idei şi 'n numele României, ne apar în toată grozăvia.

M. Polihroniade

şi Al. C. Tell au sub tipar o vastă lucrare, intitulată «Domnia lui Carol I». Această carte aşteptată cu mult interes, va apare zilele acestea.

D. Leon Diculescu

prezintă un volum de interpretări estetice şi literare: *«Atitudini tradiţionale şi tendinţe moderniste».* N'am avut, încă, timp să-l cetim! Ştim doar, că este o carte de atitudine, de documentare şi de interpretare. Deaceea e o carte de mare importanţă.

Dealtfel este suficient să cităm lucrările d-sale mai vechi: *Mioriţa, Note critiche alla critica letteraria di Fr. De Sanctis şi Frammenti di Estetica e di Letteratura*, pentruca să ne dăm seama de sensul orientării.

Vom reveni.

Istoria militară a Daciei romane

se numeşte volumul d-lui profesor VASILE CRISTESCU, apărut în editura *Fundaţiei Regele Carol I.*

Cartea d-lui prof. Vasile Cristescu este o carte de ştiinţă, şi o carte de istorie, necesară tuturor: tineri şi bătrâni. Va forma subiectul unei ample cronici ce va apare săptămâna viitoare.

Cuvântul Argeşului

Nr. 33, — este încărcat de gânduri şi condee mari şi alese.

Cuvântul Argeşului se tipăreşte la Piteşti şi este o minune şi ca îngrijire tehnică. Pentruca să vedeţi că atunci când sufletul se dăruie tot şi are pentruce se dărui, nimic nu-i poate sta în cale. Chiar dacă ar trebui ca literile să fie cioplite, atunci din lemn.

Dar despre slova din *Cuvântul Argeşului* nu vom mai spune noi că este, — precum este — mare şi luminoasă.

Notăm doar semnăturile: *Pr. Gr. Critescu, Alexandru Constant, Ion Banea, G. Racoveanu, Victor Puiu Gârcineanu, Todie Curătureanu,* şi doi camarazi dela «Buna Vestire», *Valeriu Cârdu* şi *Mircea Streinul.*

G. G. Longinescu,

marele nostru om de ştiinţă, a publicat de curând cartea «Ştiinţă şi Credinţă». Sunt întrunite, în acest frumos volum, admirabile articole de ştiinţă popularizată, toate străbătute de un puternic spirit creştin. Lucrarea d-lui prof. G. G. Longinescu ar trebui citită de întreaga şcolărime. Stilul luminos al domnieisale încălzeşte sufletul.

Jeanne d'Arc indezirabilă...

Telegramele din străinătate ne înştiinţează că un cortegiu al Jeannei d'Arc, eroica fecioară franceză, a fost interzis pe străzile Parisului — ştiţi, aşa, parc'ar fi vorba de o madame Dupont oarecare.

Iată, eu îmi amintesc perfect de Jeanne d'Arc. O revăd, subţire, cu fruntea largă, cu ochii pierduţi în azururile, din cari bunul Dumnezeu o învrednicea cu glasul îngerilor Săi.

Oamenii din satul Ei o râdeau — oh, râsul crud al oamenilor, cari n'au fost niciodată în stare să asculte cerul! — şi Jeanne trebuia să îndure sarcasmele şi limbuţia muierilor bătrâne, invidioase de viziunile fetei umile şi sărace, păstoriţă peste câteva biete şi cuminţi oi.

Sfântă demenţă, care l-ai impresionat până şi pe «boşul» Schiller! Numai genialul Will nu ţi-a putut ierta eroismul, dar acest capriciu de poet i s'a iertat de lume, cum, desigur, i l-ai iertat şi Tu, Jeanne...

Câte secole a veghiat paloşul fecioarei asupra destinului francez, aşezându-se cu cinste între crinii regali şi înţelepciunea cărturarilor! — ca, la urmă, Jeannei să i-se refuze onorurile unui simplu cortegiu pe străzile Parisului...

Oh, Jeanne! După mintea încâlcită a oamenilor de azi, Tu ai fi trebuit să rămâi acasă, între umbroşii copaci ai Domrémy-ului, să-Ţi speli faţa în roua trifoiştilor şi să Te sbenguieşti cu mioarele pe pajiştile de sub pădurile apropiate.

Dece, cu obrajii înroşiţi de arşiţa chemării, cu sufletul învolburat ca oceanele, cu mâinile tremurânde pe creştetul paloşului, ai alergat să-Ţi sângeri inima acolo, unde aproape toate speranţele se prăbuşiseră?

Ei, Jeanne! Dacă Te numeai Passionaria şi aveai pistrui, desigur că lucrurile se schimbau... Ţi s'ar fi ridicat o statue până şi pe turnul Eiffel, iar proletarii — ştii, Jeanne, proletarii aceia cu maşină la scară şi icre negre pe masă — Te-ar fi sărbătorit în fiecare zi.

Aşa, însă, Jeanne, trebuie să Te resemnezi. Istoria şi cei ce-o fac îşi au întotdeauna riscurile, mai ales în anumite cazuri...

Astăzi, gloria Ta jenează. Prea erai sobră şi prea iluminaţi priveau ochii Tăi peste destinele de azur şi de sânge ale Franţei! Trebuia să fii mai mică, mult mai mică şi mai modestă...

Passionaria, de pildă, a înţeles ritmul timpului. Grasă, vioaie, niţel saşie şi pelticǎ, limbută şi mai ales tâmpită, — ea e idealul stângii.

Pe când Jeanne, sfioasă ca o ciută, cu paloşul ridicat pentru ocrotirea hotarelor franceze, — nu poate fi decât indezirabilă.

Pauvre Jeanne!

Mircea Streinul

CALEND[AR]

VINERI 14 ...
ORTODOX: Sf. Ma...
Terapont din Chip...
CATOLIC: Sf. Bo...
SOARELE: răsare ... 19.32.

In această zi, la ... Voevod sdrobeşte la ... căzăceşti, cari cu Va... ian să cucerească M...

Spectaco[le]

TEATRE

OPERA ROMANA: ... din Windsor.
TEATRUL NAŢIONAL: ... sloi de ghiaţă.
TEATRUL REGINA MA...
TEATRUL COMEDIA: ... «H»; seara, Floare de ...
TEATRUL VESEL: Crai ...
TEATRUL MODERN: ...
TEATRUL LIGII CULTU[RALE]: ... cel pierdut.

CINEMATOGRA[FE]

CAPITOL şi ROXY: ... Testamentul jurnal ... foot-ball România-Ceho[slovacia] ... nal Paramount.
TRIANON: Pe scenă 3 Fr... mul Sylvia Scarlett, ... mount.
ARO: In serviciul Fran... complectare.
SCALA: Anne Marie şi ... mount.
CARLTON: Istoria se ... jurnal nou.
REGAL: Nick, Gentleman ... Jurnal Paramount.
SAVOY: Sirena şi revista ... voy.
SELECT: Nu sunt timidă.
VOX: Dragoste sub arme ... şi complectare Miki Mau[s].
FEMINA: Mitsuko (Fiica S...
ARPA: Copii de vânzare ... complectare.
PALAS BULEVARD: Ape... jurnal şi complectare.
CORSO: Cuceritorul Afri[cii] ... complectare.
FORUM: Frontul invizibil ... Parisiene.
DARLY: Dama cu Camelii ...

ZIDIRE NOUA 1937

CULTURA EROICA

CULTURA EROICA SE NAŞTE DIN CULTUL EROULUI. Ea îl are ca temeiu justificativ şi existenţei sale. Nu „suntem, prin urmare, pentru că gândim", după cum îşi anunţase acum trei veacuri acel vulpoiu metafizic — Cartesius — formula de temeiu a gândirii sale (şi piatră de clinteală a întregii filozofii moderne) — ci gândim pentru că suntem într'un anumit fel, pentrucă *luptăm*. Conştiinţa unui duşman pe care-l avem în faţă, în existenţa noastră de colectivitate naţională, ne spune că trebue să ne afirmăm faţă de el într'un fel. Nu este o existenţă pură aceasta ci este un mod de existenţă manifestat ca atare. Suntem pentrucă luptăm, pentru că făptuim şi acţionăm în numele unei colectivităţi ideale ce trebue să se desăvârşească în toate posibilităţile ei.

Această colectivitate *este* întru cât suntem noi, — dar este în continuă prefacere, în continuă devenire. Ca materie ce ni se dăruie, ca viaţă care ne cheamă la un destin, ea nu e decât o existenţă latentă, o subexistenţă. Ea ne dă însă posibilitatea să ne manifestăm, să o fecundăm prin afirmarea actului politic, ridicând-o prin aceasta la rangul de existenţă istorică, de colectiv istoric.

ACEASTA RIDICARE A EXISTENŢEI UNUI NEAM în timp pentru a deveni naţiune constitue ceeace s'ar putea chema bucuria sa istorică; aceea de a fi încnodată, de a fi mereu, la nesfârşite — *prin timp*. Căci istoria nu-i altceva decât permanentizarea, „învecinicirea" faptelor ce se petrec în vreme: e însăşi învecinicirea vremii.

Prin urmare, ca să revin, *suntem* întrucât facem parte dintr'o colectivitate în devenire, întrucât ne manifestăm putinţele de a preface chipul lucrurilor şi de a le aduce la adevărata lor menire şi întrucât le ridicăm prin aceasta existenţa lor şi faptele noastre *în vreme*.

Nu mai există astăzi o problemă ontologică pură, ci numai una a fiinţei în vreme. Relaţia nu mai este aceea a lui „a fi sau a nu fi" ci ea devine relaţia dintre a fi în vreme, în destinul comunităţii tale etnice — luptătoare —, şi a nu fi în vreme, ceea ce înseamnează a fi împotriva ei, pentrucă supus chiar fiind ei, la orice moment critic poţi, din slăbiciune şi lipsă de credinţă, dezerta.

Tot ce este împotriva vremii este mincinos şi nu există *cu adevărat*.

EXISTA ŞI LUPTA IMPOTRIVA NEAMULUI TAU într'un fel potrivnic firii tale. Luptă prin tâlhărie, prin trădare, — fie prin mijloace „violente", fie prin mijloace „ascunse". Ceea ce trebue să ai prin urmare înainte de toate în conştiinţă este *faptul* morţii tale pe care duşmanul tău o cere în chip radical, *existenţial*.

CONŞTIINŢA MORŢII, A JERTFEI PE CARE TREBUE să o iei asupra ta este întâia piatră de temelie a culturii eroice. Acest continuu „memento mori" pe care luptătorul îl poartă în conştiinţa sa îl face ca existenţa lui *act* să nu se definească decât printr'o stare de coexistenţă a morţii. Orice potenţă, orice existenţă care se poate realiza în fiecare clipă, defineşte o stare. Moartea face astfel ca oricând, în orice moment, viaţa *să nu mai poată fi*; ea e prin urmare un postulat potenţial negativ.

O EXISTENŢA INSA CARE POATE FI oricând o non-existenţă, care e prin urmare condiţionată, nu mai e o existenţă pură, ca atare. Ea nu poate rămâne, nu se poate „învecinici" decât ipostaziându-se cu fapta în vreme, în istorie, decât intrând într'o finalitate şi o existenţă istorică.

Istoria este pentru luptător ipostazierea eliberatoare a fiinţei sale în vreme. Prin istorie, prin fapte şi colectivul istoric, el participă la existenţă. La existenţa în vreme, — totală şi necondiţionată. Acolo, în istorie, faptele lui trec dincolo de moarte, desfăşurându-şi şi împletindu-şi rosturile şi puterile la nesfârşite, atunci când ea a fost definitiv învinsă, când eroul a intrat în colectivitatea istorică a Naţiunii veşnice.

CULTURA EROICA ESTE O CULTURA ISTORICA prin aceea că ridică existenţa Naţiunii şi faptele luptătorilor ei în Istorie, în timpul ideal al destinului lor propriu pe care şi-l realizează. Cultura eroică este o cultură făuritoare de istorie. Ea trăieşte prin fapte, prin hotărîrile pe care le ia în faţa nevoilor imperative ale comunităţii neamului, prin afirmarea firii ei ce se autorealizează neîncetat în vreme, trăindu-şi problemele impuse fundamental, exclusiv, în concepte noi, revoluţionare, creiând tării şi intensităţi noi în modul de a rezolva datele vieţii colective. Ceea ce rămâne constant e linia istorică şi politică.

FIECARE GENERAŢIE IŞI ARE PROBLEMELE EI şi minunile cu care trăieşte. Dar în acelaş timp fiecare generaţie vrea să rezolve „mai bine" decât înaintaşii ei problemele ce i se impun. Ea are mai puţin de rezolvat decât generaţia dinaintea ei, problemele ei sunt mai puţin generale şi mai mult dirijate pe o linie de continuitate, în schimb atitudinea ei dispune de mai multă capacitate tehnică, tipul ei politic este mai realizat.

Trăsăturile urmaşilor sunt mai aspre, mai imperative. Ei îşi îngăduie mai puţină libertate, mai puţină huzureală. Dar ei sunt mai tari, mai stăpâni. Mai Domni.

Cu cât necesitatea istorică e în descreştere, cu atât necesitatea tipului politic creşte. E o lege a structurii istorice aceasta, şi aş putea spune mai mult, că e o lege a culturii: aceea care-l face pe om ca în momentul când se apropie de „perfecţiune", treptat să piardă şi necesitatea naturală a lucrurilor.

Dar la începutul de renaştere al neamurilor Istoria se deschide mare, ocrotitoare, ca un cer de minune pe care nu l-am visat niciodată.

ŞTEFAN ION GHEORGHE

MIHAIL POLIHRONIADE şi ALEXANDRU CRISTIAN TELL
DOMNIA LUI CAROL I
VOLUMUL I
1866—1877
1937
VREMEA

Plaga frau[dei] fiscale

(Continuare din pa[g]...)

pământului. Dintre ei, indu[striaşii] ... comercianţii sunt unul la mi[e] ... şi mai puţin. Restul sunt sala[riaţi] ... funcţionari, oameni necăjiţi ... diţi. De ţărani, adică de ... sută din populaţia totală a ... nu mai vorbim: aceştia sunt ... vie şi tragică a mizeriei ... România aceasta minunată ... spaţiu extrem de redus, con[ţine] ... cele mai variate şi mai preţi[oase] ... de pe întreg pământul.

Acuma, dacă ar fi o logică ... şi în politica fiscală nu numai ... luţia absurdului, ar trebui şi ... că sarcinile de stat apasă cel ... tr'o măsură egală, atât asupra ... gaţi, cât şi asupra celor săraci ... cuvinte, atât asupra jidanilor ... supra românilor.

In fapt, lucrurile se petrec ... dos: Rechinii şi crocodilii ... economice, miliardarii şi ... speculanţii, escrocii, bandiţii ... şi vampirii, — adică ovreii — ... puşi la minimul posibil, când ... făcuţi scăpaţi cu totul după ... arăta mai târziu. Iar prăpă[diţii] ... cii, mizerabilii şi trudiţii, cari ... neală şi asudare de sânge ... produc toate bunurile necesare ... tenţei întregei naţiuni — şi ... raziţii, se înţelege — sunt impuşi ... peste puterile lor şi executaţi fără ... întocmai ca nişte vite cari nu ... trage la jug.

Cum se explică această ... nomalie? Iată ceea ce vom ... desvălui şi noi. Şi o vom face ... deauna, cu vehemenţă, cu ... cu o cât mai largă documenta[re].

Nicolae Bogd[an]

caleidoscop

ZI DE ZI, o parte din ziarele noastre publică o aşa numită pagină literară — un fel de magazin cu reţetele de compturi, poezii de diferiţi aderci şi alte ingrediente deochiate. Băieţi cu patru clase primare — uneori, cu nici atâta... — dau lecţii de artă bucătăreselor, amuzându-se copios pe socoteala celor ce-şi fac pomana de-i mai citesc. Deocamdată, relev aici doagele d-lui Oscar Lemnaru, care e per-tu cu Lucian Blaga, Ion Barbu, etc.

*

«GRINGOIRE» aduce în paginile sale bogate aceleaşi colaborări distinse şi variate.

In No. de 7 Mai, un excelent — ca totdeauna — articol de André Tardieu, despre «Magistraţii şi politica», în care îi face un aspru rechizitoriu democraţiei de pretutindeni.

Dealtfel, aproape întreaga presă autentic franceză începe să arate un dispreţ tot mai accentuat pentru nenorocita democraţie, care se sbate în braţele sufocante ale comunismului.

*

La noi, doar babele şi pruncii (...dintr'a doua pruncie) mai flirtează cu stânga (pe lângă idioţii de profesie), ridicându-i osanale, de cari desigur că râd înşişi simpaticii domni din U. R. S. S.

*

EDITURILE HEBREE din România au intrat la spaimă (nu spun «apă», că se supără...). Scriitorii creştini refuză să-şi publice la ele lucrările, iar pe scriitorii israeliţi refuză să-i tipărească editurile...

*

Observaţi cât de inactuale sunt revistele de literatură? Dacă le scriu Oscar Lemnaru, Camil Baltazar, Isac Peltz şi Froim Adercal

Prin ţara Haţegului

Zări ardelene înecate în ceaţă... Un şir de munţi abia conturat la capătul unei dimineţi târzii de primăvară. Rapidul Dacia goneşte spre Apus înfăşurat într'un nor înecăcios de cărbune... Am lăsat mult în urmă Orăştia. Leagănul acesta de heruvimi, cuib de credinţă românească... Nume de legendă care se urzeşte pentru veacul de mâine! O înviorare nouă mi-a străbătut sângele şi mi-a aprins sufletul cu lumini, la capătul acelei dimineţi ardeleneşti.

...Când dela Simeria am pornit pe Streiu în sus — spre inima Haţegului străvechiu — se luminase bine. Ceaţa se risipise demult. O boare răcoroasă sufla domol peste ape, prin zăvoae şi netezea mângâios covoarele de verdeaţă aşternute în drumul nostru... Era pe vremea când înfloreau pomii. Codrii nu înverziseră încă. Deoparte şi de alta a Streiului, aşezări omeneşti aruncate pe dealuri sau înghesuite prin vâlcele, se înşiră aşa până intră în ţara Haţegului. In «cornul» acesta al Ardealului — aşa l-a numit cândva Ioan Pop Reteganul, a'nflorit în vremuri apuse o rasă viguroasă de munteni care nu s'au plecat în faţa legiunilor şi nici în faţa morţii... Suntem doară în inima istoriei! Pe drumurile drepte cari se pierd în zări, merg oameni cu privirile limpezi, cu binde pe spinări vânjoase, cu mersul rar şi apăsat. Agrăesc puţin şi dirept! Cuprind în luminile ochilor lor toată zarea ţărmuită de Rătezatul. Iar când s'abate viforul, nu e stejar din toţi codrii Haţegului cari să stea mai drept şi mai ne'nfricat ca muntenii aceştia cari coboară deadreptul din veacuri.

«Numele oamenilor din ţinut — ne-o spune Ioan Conea — sunt parcă de folosit într'o epopee care să cânte zorile istoriei româneşti». Vreţi câteva? Iată: Herţeg Ion Teodor, Lăpădat Pătru Crai, Cerna Pătru Pec Bălan, Gheorghe Moş Beba, Avrămesc Ştefan Dobruna, Ranta Dănilă Stăicuţ. Nu vă plac...? Iar în sat la Paroş — mai mult — sunt nume de Băsărabi... Băsărabă Ion vrămesc Ştefan Dobruna, Răuta Băsărabă Iosâv Jiga, etc... Deasemenea la Turciueşti — drept în poarta Mărişorului — dincolo spre Sud de muntele Bâlcea — trăeşte viu până astăzi numele de Băsărabă. Să fi venit deaicea Kuejii întemeetori de ţară cum cred unii din istoricii noştri? Se prea poate. Căci prea sunt nobili muntenii aceştia cari trăesc de veacuri multe în găvanul Haţegului. In umbra bisericilor lor vechi — cum este cea din Dânsuşi sau Sf. Maria Orlea sau cea dela Mrea Prislopul din spre poarta Simeriei — şi-au făurit haţeganii aceştia o lume a lor, toată numai din credinţă, deci din veşnicie... Şi nici troiţe mai frumoase ca pe plaiurile Haţegului n'am mai văzut... Una străjueşte în spatele orăşelului Haţeg (despre care un muntean voinic dela Subcetate, ne spunea cu tristeţe în privirile-i albastre şi'n glas «că-i plin de străini!) alta pe drumul care dela Haţeg duce la Subcetate, amândouă ridicate parcă-mi-se ca să fie amintire năprasnicului Horia şi soţilor săi de jertfă...

...Şi grăbit cum sunt să trec mai departe spre zările Retezatului, era să uit să amintesc de-o altă troiţă ridicată pentru morţii necunoscuţi şi mulţi ai războiului din urmă. Dosită la un colţ al drumului ce coboară spre Haţeg, am descoperit-o în dimineaţa aceia de primăvară. Luciul alb al mesteacănului ei, mi-a amintit dintr'o dată o altă cruce uitată demult într'una din pădurile copilăriei. La picioarele noastre se întindea câmpia Haţegului care lucea puternic sub soare... Departe în zări, spre «poarta de fier» a Transilvaniei, se'ngrămădeau nouraşi de ploae şi ceaţă deasă de munte... Coboram unul câte unul pe o potecuţă strâmtă şi mâncată de şuvoae de apă, ferindu-ne de crăcuţele subţiri de tufani, care ne isbeau peste faţă ca nişte bice. In vale curgea repede şi răcoros Fareadinul şi Streiul — Sargeţiul străvechiu — care va fi văzut cândva învolburarea şi moartea eroică a muntenilor cu săbiile încovoiate ca nişte custuri. Şi va mai fi văzut poate apărând din zările Ruscăi — dinspre «Poarta de fier» oştiri îmbrăcate în zale sub sandalele cărora se sguduiau marginile pământului cunoscut atunci... Şi poate ceata ... sclavi, cari'n ajunul marelui ... păd dela Sarmisegetuza, ... în albia cu cremene tezaurul ... lui şi puse deasupra pecetia ... limpezi şi iuţi... Astăzi — ... proape două mii de ani — ... scapără curcubee în apele St[reiului] ... care se rostogolesc la vale ... domol, ca dintr'un fund de ... Mi-s'a părut... sau ele ... cântec de veşnicie, un cântec ... de vreme şi de sufletele ... Dacii din cetăţile de pe munţi!

Mă munceau gânduri ... malul apei care spunea ... poveste de demult şi eram ... să trec dincolo... spre zările Re[tezatului] ... să găsesc ceiace căutam de ... vreme.

EM. VOINES[CU]

VIAŢA POLITICA

Adevărul în chestia „românizării barourilor“

Mistificările presei democrate. Entuziasmul general al avocaţilor români după congres

A trecut o săptămână dela istoricul congres convocat de «Uniunea Avocaţilor din România», congres care prin ţinuta, seriozitatea şi patriotismul său înalt, a făcut cu toate inimile româneşti să vibreze de aceiaşi mare bucurie a descătuşării.

A trecut o săptămână, de când toată presa democrată şi minoritară din această ţară, insultă în modul cel mai trivial posibil pe marii noştri maeştri-conducători. Insultă peste insultă, injurii şi neadevăruri strigătoare la cer. Intr'un cuvânt o imensă murdară mistificare, este prezentă zilnic în toată presa, adversă neamului românesc.

Se afirmă astfel că la congresul din sala «Arta», n'au fost prezenţi, cei ce reprezintă corpul avocaţilor. O mai mare mistificare, este imposibilă. Scribii democraţi, uită că acest congres, este cel anual, convocat regulat de către «Uniunea Avocaţilor din România».

La congres au participat delegaţiile tuturor barourilor din ţară, decani şi consilieri, la care adăugăm marea majoritate a consilierilor «Uniunei» în frunte cu preşedintele I. Gr. Periețianu.

Majoritatea barourilor au fost pentru românizare

In ceiace priveşte chestiunea «românizării barourilor», indivizii de rea-credinţă din presa democrată, se fac a nu şti adevărul, marele adevăr.

S'au pronunţat pentru realizarea imediată, a acestui mare deziderat, 46 de barouri din 66 câte sunt în ţară, 9 barouri dând răspunsuri evazive şi numai 7 în contra românizării.

Barourile din: Arad, Argeş, Bacău, Baia, Bistriţa, Botoşani, Brăila, Braşov, Buzău, Caliacra, Caraş, Cluj, Constanţa, Covurlui, Dolj, Dorohoi, Durostor, Făgăraş, Fălciu Gorj, Hotin, Hunedoara, Ialomiţa, Iaşi, Ilfov, Lăpuşna, Lugoş, Muscel, Neamţ, Oradea, Orhei, Prahova, Putna, Rădăuţi, Râmnicul-Sărat, Roman, Romanaţi, Sălaj, Sighişoara, Tecuci, Teleorman, Timişoara, Turda, Tutova, Vaslui, Vlaşca s'au pronunţat în senzul în care a fost votată moţiunea.

O REVOLTA COMANDATA

Oficioasele «Frontului Popular» lansează sfruntatul neadevăr că hotărîrea congresului «a stârnit în toate barourile furtuni de indignare». Şi că «revolta în contra celor stabilite la 9 Mai este imensă, generală...»

ENTUZIASMUL ESTE GENERAL

Hotărîrile congresului a vocaţilor, au fost primite în barouri, aşa cum demnitatea ultragiată şi nădejdea de mai bine a profesioniştilor barei, o cerea imperios de ani de zile.

Dar nu numai barourile ci ţara, ţara întreagă a tresăltat de bucurie, atunci când a văzut însfârşit, realizat un mare deziderat naţional, ce se cerea rezolvat imediat, fără nici o întârziere.

Naţionalismul sănătos şi nerăbdător al neamului acesta oropsit şi oprimat, mulţumeşte tuturor avocaţilor din ţară ce au participat la acest istoric congres şi în special gândurile lui curate se îndreaptă către acei mari maeştri ai gândirei şi vorbei, d-lor: I. Gr. Periețeanu, Istrati Micescu şi Petre Pogonat, ostaşi credincioşi, care au dus la izbândă crezul lor de mai bine pentru românism.

DEM. ŞUŢU

Dela Palat

COMUNICAT No. 49

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 12 Mai 1937 Majestatea Sa Regele a luat masa de seară la Legaţiunea Marii Britanii după care a asistat la concertul de gală, dat la Ateneul Român, cu ocazia incoronării M. S. Regelui Angliei.

COMUNICAT No. 50

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 13 Mai 1937 M. S. Regele a avut invitaţi la dejun pe domnii:

Colonel Regele Oskar, fost ataşat militar al Austriei.

Maior Slöör Karl Ake, fost ataşat militar al Finlandei.

Maior Tateishi Horie, fost ataşat militar-ajutor al Japoniei.

—*—

Intrevederea Mareşal Prezan-Vaida Voevod

Eri după amiază a avut loc o întrevedere între d. Marşal Prezan şi d. Al. Vaida Vovod.

Consfătuirea dintre preşedintele «Frontului Românesc» şi d. Mareşal Prezan a durat o oră.

Lămuriri asupra distrugerii oraşului Guernica

Revelaţiunile senzaţionale ale presei franceze oneste. Incendierea oraşului este opera criminală a bolşevicilor

S'a făcut mare caz în presa trădătoare şi mincinoasă din întreaga lume, de distrugerea oraşului Guernica din Nordul Spaniei. Şi s'a pretins că această ispravă a fost săvârşită de aviaţia naţionalistă a generalului FRANCO. Intriga însă avea un atât de pronunţat caracter masonic, încât a trezit bănuiala tuturor oamenilor perspicaci şi oneşti.

Informaţiunile obiective sosite câteva zile mai târziu au confirmat toate gravele bănuieli de la început. Căci, spre a nu lungi vorba în chip inutil, iată la ce constatări a ajuns presa franceză obiectivă, după o îndeaproape examinare a faptului:

«CINE A DISTRUS GUERNICA?

Sub acest titlu, cunoscutul publicist francez, d. RAYMOND RECOULY, scrie următoarele în marele hebdomadar parisian GRINGOIRE:

«Câteva săptămâni după minciuna cu debarcarea germanilor în Marocul spaniol, campania de ştiri false împotriva Spaniei continuă. Se poate spune chiar că ea se agravează.

«Căci de fie care dată când naţionaliştii sunt pe punctul de a dobândi un succes important, cum a fost cazul cu ofensiva de la Bilbao, se pune totul în mişcare pentru a încerca de a li se răpi avantagiile morale ale victoriei.

«Manevra a fost declanşată de data aceasta de către Anglia, cu o mare abilitate, — trebue să recunoaştem, — ca şi cu o remarcabilă intuiţie a slăbiciunilor psihologice şi sentimentale ale anglo-saxonilor.

«Astfel, corespondentul special al ziarului TIMES la Bilbao, adresa ziarului său la 27 Aprilie, (*în ajunul ocupării GUERNICEI de către naţionalişti*), o lungă telegramă în care descria în amănunt atrocitatea şi ororile la cari a fost supusă vechea cetate istorică, drept consecinţă a bombardamentului.

«Timp de ore întregi, pretindea acel corespondent, aviatorii germani, cari au ales anume o zi de târg, au trântit obuze cu nemiluita asupra cartierului nenorocitului oraş, utilizând alternativ bombele şi mitralierele, pentru a lărgi cât mai mult limitele prăpădului.

CUM A FOST EXPLOATATA MINCIUNA

«Această execuţie sălbatică, adăuga acelaş individ, avea drept scop evident zdrobirea forţei morale a populaţiunii basce, spre a o sili să capituleze.

«Iar pentru a insista şi cu mai multă forţă asupra acestui eveniment, TIMES comentează în mod copios, pe pagina întâia, depeşa corespondentului său, denunţând întregii lumi aceste «procedee barbare» ale naţionaliştilor.

«Se înţelege lesne că o campanie atât de savant orhestrată nu putea să rămâie fără rezultate: proteste zgomotoase în anumite cercuri engleze şi americane *(sau mai precis, iudeo-anglo-americane, N. N.)* interpelări în Camera Lorzilor, petiţii de intelectuali şi de oameni politici, cari reclamau intervenţia imediată a guvernelor englez şi francez în favoarea victimelor.

Dar şi adevărul îşi face loc...

«Imediat după ocuparea oraşului, generalul Mola s'a socotit obligat de demnitatea sa să răspundă aşa cum se cuvine acestei minciuni. El a invitat deci, pe toţi corespondenţii de război străini să viziteze cu deamănuntul GUERNICA, să examineze fiecare casă distrusă în parte şi să ia interogatoriul locuitorilor, spre a se convinge de adevăr.

«Rezultatul acestei anchete a fost pur şi simplu dezastruos pentru informatorul ziarului «TIMES».

«Ziarişti, aparţinând unor naţiuni diferite au constatat aşa dar, după cum ne-o spune însăşi Agenţia HAVAS, care nu poate fi suspectată de parţialitate faţă de naţionalişti, că «toate resturile de ziduri rămase în picioare, nu arată nici o urmă de explozie; în schimb, toate ferestrele sunt imprimate cu urme groaznice de flăcări. Grinzile caselor ardeau încă în momentul când au intrat naţionaliştii în oraş, iar focurile s'au stins abia la trei zile după ocuparea oraşului de către naţionalişti. Imobilele construite în beton armat unde focul nu avea nici o priză, au fost literalmente inundate cu petrol şi pe ziduri se văd distinct urmele specifice ale flăcărilor. Şi cu toate c'au făcut cercetări meticuloase, jurnaliştii n'au descoperit nici o spărtură de bombă».

REEDITAREA UNOR PROCEDEE MAI VECHI

«Martorii au declarat de altmintreli că bolşevicii au procedat şi aci ca la Irun, incendiind oraşul înainte de a-l evacua.

Deci — adăugăm noi — există şi la satanele destrucţiei o diviziune precisă a muncii: jidanii pun la cale distrugerea naţiunilor, bolşevicii o realizează prin fer şi foc, iar francmasonii anglo-franco-americanj apără pe victime întocmai ca funia pe spânzurat având pretenţii — în acelaş timp — ca lumea să le cadă în genunchi de recunoştinţă.

«Această afacere foarte semnificativă, foarte simptomatică, ar merita cu siguranţă să fie pusă în adevărata ei lumină, —*îşi continuă d. Recouly, expunerea.*

«Naţionaliştii ar avea tot interesul să ceară o anchetă internaţională asupra acestui punct important. Ei ar putea în tot cazul să prezinte publicului european o documentaţie precisă, sprijinită pe fotografii, spre a demonstra că oraşul n'a fost distrus de către avioane, ci incendiat ca atâtea altele de către bolşevici, specialişti recunoscuţi în materie».

Inimosul ziarist francez îşi încheie în aceşti termeni constatările sale:

«Toţi aceşti venerabili englezi, atât de înclinaţi către emoţie şi indignare sgomotoasă, la simpla idee că nişte bombe naţionaliste ar fi putut distruge case şi omori trecători, ar fi putut foarte bine să-şi manifeste măcar aceiaş indignare ori de câte ori sadicii asasini roşii au masacrat inocenţi, au violat călugăriţe, femei şi copile fără apărare, ori cu împuşcat preoţi cu miile.

«Ba, în acest vast domeniu ar fi întâlnit şi mai excelente prilejuri şi o materie infinit mai copioasă pentru a le excita emoţia şi indignarea. Fiindcă, însuşi LLOYD GEORGE o spunea imediat după război, când era în discuţie problema reparaţiunilor:

«Sângele uman este mai preţios decât pietrele sau betonul armat».

ADRIAN BALTAG

„Masonii sunt nişte escroci ordinari“

Grave disensiuni între francmasonii din Chişinău. Senzaţională mărturisire făcută de masonul-şabăsgoim Const. Teodorescu. Masoni trecuţi în adormire. Loja „Bogdan P. Haşdeu“ în plină descompunere

CHIŞINAU. — Campania deschisă de noi contra hrubelor francmasonice din capitala Basarabiei, a avut darul să provoace mari disensiuni între slujitorii întunericului.

Reportagiul, în care arătam că lojile masonice din Chişinău au fuzionat între ele — constituind o singură Mare Lojă, numită «Basarabia» *— a căzut ca un trăsnet în mijlocul «apostolilor» lui Lucifer.*

Nu se aşteptau nenorociţii ăştia de «besbojnici» să fie demascaţi şi expuşi oprobiului public!

Căci, cu toate că încă nu am publicat numele tuturor masonilor, cum apare un mason la un colţ de stradă, lumea îl arată cu degetul: «Feriţi-vă de ăsta, că-i «farmazon» de ăia din slujba Kahalului»; *lumea se fereşte de masoni, ca dracul de tămâe...*

Unii masoni, dintre cei naivi, simţind că sunt suspectaţi, încep să facă declaraţii că au fost, ce-i drept, în lojă, dar că s'au retras, fiind trecuţi în adormire; alţii, dintre tartorii cei mari, încearcă să provoace fel de fel de diversiuni. Naivii, cari au ajuns în lojă, ca musca în lapte, mânaţi de cine ştie ce gânduri curate, sau interese meschine, odată convinşi de mocirla în care au intrat merită — parte dintre ei — a fi crezuţi că «au trecut în adormire». In vreme ce aşa zişii Marii Maeştri, vânduţi complect lui Israel, nu merită crezare, căci ei mint, mint cu neruşinare din ordinul Marelui Arhitect!

Ce va eşi din această răfuială masonică, vom vedea. Ceeace ne bucură, astăzi, e că masonii s'au împărţit în două tabere: «Naivi» şi «escroci!»

Pentru noi, ăştia profani — cum ne zic masonii — este suficient că-i vedem certându-se şi aducându-şi acuzaţii reciproce, spre a înţelege că de aci urmează ruptura definitivă între «naivi» şi «escroci». Şi doar asta o dorim noi, să vedem cât mai mulţi rătăciţi revenind la calea cea bună.

Mărturisirile unui francmason

Unul dintre Marii Maeştri, pre numele rumânesc CONSTANTIN TEODORESCU — ăla care m'a ameninţat cu moartea, pentru care motiv va avea de răspuns în faţa justiţiei şi, sunt sigur, va fi condamnat, chiar de-o fi să ne judece vreun mason (!?) — a nimerit-o ca Ieremia cu oiştea în gard. Intr'un cerc de prieteni, care-l încolţiseră pe chestiunea «farmazonă» Marele mason-şabăsgoim, uitând de «secretul tăcerii», a făcut următoarea declaraţie:

«Masonii sunt nişte escroci ordinari, căci până şi pe mine m'au escrocat cu 45.000 lei». Ş, îndreptându-se spre «fratele» intru masonerie, Ştefan Gheorghiade (Marele Maestru al Lojei «Bogdan P. Haşdeu») i-a spus «Tu eşti vinovat că am ajuns în lojă».

Cu alte cuvinte însuşi d. Teodorescu, deşi în gradul de Mare Maestru, recunoaşte că «masonii sunt nişte escroci ordinari». *Ce să spună, atunci, nenorociţii ăia de «naivi», cari nu au pătruns încă în tainele ascunse ale hrubelor masonice?*

Dar din această declaraţie mai desprindem ceva: Ne întărim convingerea că Marele iniţiator al masonilor din Chişinău este Ştefan Gheorghiade, directorul Şc. Normale de învăţători, despre care am scris şi vom scrie până ce ministerul educaţiei naţionale nu-l va înlătura dela conducerea acestei instituţii, unde trebue să fie pregătiţi DASCALI, nu MASONI.

DESFACEREA FUZIUNEI DINTRE LOJILE MASONICE

In urma disensiunei dintre masoni («naivi» şi «escroci»), loja jidovească «B'nei Britt» s'a retras din loja «Basarabia», luându-şi libertatea de acţiune, iar loja «Bogdan P. Haşdeu» *este pe cale de descompunere, întru cât o mare parte dintre masoni — dintre cei «naivi» — s'au retras, au trecut în adormire!*

Astfel, ni se comunică din sursă masonică, «naivii»: Dr. Cernaianu, avocat Hociung şi prof. Alexandru Ebervain, *convinşi că a rămâne în lojă înseamnă a servi, conştienţi, interesele iudeo-comuniste, s'au retras, aruncându-şi şorţurile pe foc...*

De altfel, ne place să credem că cei trei «naivi» ieşiţi din lojă, au fost oameni de bună credinţă — au căzut în capcana masonică, fără să ştie că acolo se plămădeşte complot contra creştinismului.

Bravo, domnilor, gestul dv. merită toată lauda: Cine vă mai urmează dintre «fraţi»?

*

Am dori ca, înainte de a trece la publicarea listei tuturor masonilor, oamenii de treabă, creştinii — nu mă gândesc la ăia din loja «B'nei Britt» — să înţeleagă marea crimă ce-o săvârşesc, rămânând în mijlocul anarhiştilor iudeo-masonici, şi să se retragă, cu un ceas mai devreme.

In ce-l priveşte pe d. Teodorescu, care a făcut declaraţia, îl rugăm să treacă alături de noi — trec peste orice supărare personală! — şi, cunoscător al secretelor masonice, să ne ajute la demascarea — până la desfiinţare — a acelora ce, în mod secret, din întuneric, pun la cale asasinarea Naţiei româneşti şi înscăunarea Satanei pe ruinele unei Românii trădate de proprii ei fii...

Sergiu Florescu

O neruşinare

Mistificările presei „democratice“

Un ziar «democrat» de seară publică o fotografie, reprezentând o biserică din Durango, «complect distrusă de avioanele naţionaliste şi germane». *Scribul democrat, foarte îndurerat de acest fapt, adaogă:* «Bombele ucigătoare, au fost lansate în timpul unei slujbe religioase. Preoţii şi credincioşii au fost cu toţii omorâţi».

Fotografia, reprezentând biserica distrusă, avem impresia, ca să nu spunem siguranţa, că am mai văzut-o undeva, ni se pare în toate ziarele şi revistele din lume, a fost reprodusă astă vară. Aceasta atunci când mai erau biserici în teritoriul ocupat de comuniştii spanioli. Era o biserică distrusă de marxişti.

Neruşinarea însă, se dovedeşte şi de rândul acesta fără de margini.

Ei, au mărit fotografia şi pun odioasa faptă a celor fără Dumnezeu, pe socoteala naţionaliştilor-creştini.

Cât priveşte ultimele rânduri scrise de democraţi că «bombele au căzut în timpul slujbei şi că preoţii şi credincioşii au fost ucişi», este cred inutil a mai insista asupra acestui lucru, căci oricine ştie că în Spania stăpânită de bestiile roşii, demult nu mai există preot şi sfântă slujbă creştinească.

Estetica libidinoasă a d-lui profesor George Oprescu

(Continuare din pag. 1-a)

putrezeşte un prost devine de calitate inferioară; pământ de râpă; nu creşte pe el decât floarea ţigăncii; pământ sterp de surpătură, pământ cu gropi de strigoi.

Marele nostru mutilat mintal, d. George Oprescu, pe întinsul prostiei, ajunge, îşi lăţeşte ca o caracatiţă vânata sa persoană şi dă cartea sa „Anul artistic“. Citâm din op pentruca cititorii noştri să pipăe singuri (de nu le este scârbă) produsul cerebral al d-lui Oprescu.

La pag. 21: „D. Ionescu - Sin pare mai precoce, mai „enfant-prodige“. El numără de acum admiratori competenţi printre noi. El posedă, desigur, un colorit rafinat, o materie bogată, pe care o mânueşte cu pricepere, o sensualitate francă în faţa modelelor sale, sau un ochi atent şi amuzant, atunci când tratează o natură moartă. Nudurile sale se recunosc de departe. Renoir nu simţea altfel trupurile tinere, pietroase ale femeilor, cu care a dotat arta sec. 19-lea. La acesta temperamentul era mai violent, mai excitabil, culoarea mai vie, mai rumenă, avântul mai neînfrânt. Toată partea atât de adânc sensuală, acea animalitate vibrantă, acel suc, care face arta lui Renoir unică în secolul trecut, este potolită la d. Sin“.

Trebue să ştiţi, iubiţi cititori că Renoir a fost un mare pictor a cărei viaţă s'a sfârşit după decenii de suferinţă. A trăit mulţi ani şi a pictat până când ajunsese să-şi lege mâna de scaun ca să poată ţine pensula. Opera lui este astăzi caracterizată în ţigănia esteticii noastre cu termeni ca: „temperamentul era mai excitabil, culoarea mai vie, mai rumenă, avântul mai neînfrânat, adânc sensuală, acea animalitate, acel suc, etc.“.

Tâmpa privire a criticului Oprescu în faţa unui tablou reprezentând un nud de Renoir face să-i cadă la picioare boabe de închegată cugetare critică şi de epileptică agitaţie. Şi cu aceasta putem termina. Cetitorii noştri au avut astfel, cred ,suficiente eşantioane din opera recentă a marelui mutilat mintal profesor George Oprescu.

Dem. Pădureanu

Activitatea „Frontului Românesc“

SOMEŞ, 13. — De câtăva vreme se observă că Frontul Românesc desvoltă activitate în întreg cuprinsul judeţului Someş.

Duminecă 9 Mai cor. au plecat în judeţ 6 echipe sub conducerea d-lui dr. D. Manu fost vice-preşedinte al Camerii care s'au împărţit astfel:

D. înv. Ioan Ionescu şi Pop Simion au cercetat com. Buza, Divieiorii Mari şi Divieiorii Mici.

D-nii dr. Coţuţ, dr. Corui Valer şi pr. Butur au cercetat com. Manic şi Jimbor şi au ţinut şi o consfătuire cu preşedinţii org. comunale din plăşile Chiochiş şi la sediul plasei la care au participat pe lângă toţi preşedinţii de organizaţii comunale şi secretarii organizaţiilor comunale care au primit instrucţiuni în legătură cu activitatea pe care trebue s'o desvolte în cadrele Frontului Românesc în vacanţa de vară.

D. dr. Manu a cercetat împreună cu d. Conţ şi d. Căilean com. Sântioana, Taga, Ceaurî şi Ghiolţi iar echipele conduse de d-nii Pop Virgil şi Pop Mihai au cercetat com. Salatiu, Petreşti şi Mintiul Gherlei.

Pretutindeni s'a explicat amănunţit programul Frontului Românesc arătându-se păcatele de care sufere administraţia criticând totodată atitudinea adoptată de partidul naţional-ţărănesc faţă de adevărata cauză naţională.

Peste tot reprezentanţii Frontului Românesc au fost primiţi cu entuziasm şi ascultaţi cu religiozitate de unde se poate constata că Frontul Românesc este o vie realitate politică.

Pentru ziua de 23 Maiu cor. s'a fixat o mare adunare populară a Frontului Românesc la Chiochiş la care vor lua cuvântul conducătorii judeţului.

—*—

Protest ingenios

PRAGA 13 (Rador). — In cursul şedinţei de azi după amiază a Camerii un individ numit Francisc Sebek de 33 de ani morar şomeur, care se afla în tribuna publică, a tras în aer un foc de revolver, fără să rănească pe nimeni.

Individul, arestat imediat, a declarat că a tras focul de revolver pentru a protesta contra situaţiei sale materiale.

Incidentul nu are niciun caracter politic.

A apărut

„Orientări în veac“

de

NICOLAE ROŞU

Invectivă, polemică, literară şi politică. O carte dinamică a naţionalismului integral.

Legiuirile bisericeşti să se aplice unitar în toată ţara

Adunarea comitetului Asociaţiei generale a clerului din România, întrunită în ziua de 12 Mai în sala ateneului „Dichiu“ din Capitală, sub preşedinţia părintelui Al. Nicoreanu, secretar, pr. Nicon Popescu, a luat în discuţiune probleme de o deosebită importanţă pentru clerul român.

După discuţiunile la ordinea de zi s'au formulat următoarele deziderate:

Asociaţia generală a clerului ortodox, socoteşte că problema recrutării personalului bisericesc este de o importanţă covârşitoare pentru bunul mers al instituţiei bisericii, astfel încât este neapărat necesar ca rezolvarea acestei probleme să se facă cu consultarea preoţimei, reprezentată prin Asociaţia generală.

Clerul este convins că o biserică vie nu se poate afirma cu o preoţime ameninţată de spectrul „transferărilor din oficiu, fără drept de judecată“.

Deaceea, preoţimea roagă Sf. Sinod şi Onor. minister al cultelor să nu încuviinţeze a se introduce în viitoarea lege de numiri şi transferări, dispoziţiunea transferărilor din oficiu.

Preoţimea din întreaga ţară s'a declarat totdeauna împotriva regionalismului, şi socoteşte că este păgubitor pentru unitatea sufletească a neamului ca să se restrângă dreptul candidaţilor la preoţie de a fi numiţi numai în Eparhia în care s'au născut. Deasemenea, Asociaţia cere ca legiuirile bisericeşti să se aplice în mod unitar pe întreaga ţară, fără nici o excepţie, cel puţin acum, după 20 de ani dela desfiinţarea graniţelor politice.

Clerul cere ca prin legea de numiri şi transferări să se institue examenul de capacitate pentru admiterea şi numirea în cler, iar locurile vacante să se ocupe în primul rând prin transferări, după merit.

Examenele de capacitate să se ţină pe centre mitropolitane iar nu pe eparhii.

Comitetul Central al Asociaţiei generale, roagă pe d. ministru al Cultelor să alcătuiască un decret lege de pensionare a Clerului şi unul pentru numiri şi transferări la care să participe şi un reprezentant al Asociaţiei generale a Clerului.

SPORT

Un turneu care ne-a arătat lucruri extraordinare şi greşeli elementare la echipa engleză

Ripensia a învins cu dificultate cu 2-1 Leicester City

In al doilea match jucat în Capitală, Leicester City a fost nevoit să plece din nou steagul, fiind învinsă de Ripensia cu 2—1 (1—0).

E bine ca dela echipele streine care evoluează la noi, mai cu osebire cele englezeşti, să reţinem lucrurile demne de remarcat pe care vom încerca să le arătăm aci.

Echipa britanică ne-a demonstrat în cele două partide că ştie football, probabil aşa cum ştiu englezii şi desigur aşa numai cum se joacă pe insulele britanice, unde acest joc a cunoscut succesul său iniţial. Ne-a surprins însă unele stângăcii, sau mai bine zis unele greşeli cari la jucătorii noştri ne-am obişnuit să nu le mai bănuim, sau când le fac sunt pur şi simplu flueraţi. Dealtfel acestor greşeli se datoreşte şi insuccesul lor la Bucureşti.

Au o lipsă de precizie în trimiterea balonului uimitoare pentru siguranţa cu care îl mânuesc «la om». Mingea, nu-i vorbă, se plimbă la ei cu o viteză uimitoare, chiar şi la jocul de cap în care excelează; sunt extraordinari în posedarea balonului, şi şuteuri neîntrecuţi, ca forţă, căci sunt adevăraţi atleţi. Dar felul cum se degajează de ei, neglijent, fără adresă, îţi dă impresia că ţin numaidecât să scape de minge trimiţând-o unde-o fi, cât mai departe de careul lor. Acest fapt i-a costat înfrângerile de eri şi alaltăeri căci jucătorii echipelor dela noi deşi mici, sunt iuţi şi în momentul când jucau cu pase repezi pe jos, trimiţând, evident, tot înainte, dominau categoric.

Se cuvine să reţinem şi să recomandăm însă felul îndemânatec cu care englezii, fără să fie brutali, ştiu să cucerească balonul dela adversar. Au o adevărată şcoală în această direcţie, care dealtfel a fost punctul forte al lor în matchurile de aici.

Echipele noastre, mai ales Venus, puteau să realizeze scoruri mai categorice, dar au intrat, se pare, pe teren intimidate de faima adversarului.

*

Ripensia, jucând cu Sepi centru înaintaş (dealtfel goalgheterul matchului) şi Ciolac half, era pe punctul de a ieşi pe teren, cel mult cu un match nul. I-a ajutat mult o galerie mult mai sgomotoasă decât alaltăieri pentru Venus de pildă. Nu-i vorbă, englezii au jucat mult mai în forţă, dar au avut compartimentele şi mult mai vulnerabil. Oricum, victoria e meritată.

Venus e în mai bună formă ca Ripensia.

Dela englezi ne-a plăcut fundaşii şi cu deosebire bakul dreapta. Deasemeni buni interul dreapta şi extrema sa. Vedeta, centrul înaintaş Bowers, nu s'a prea văzut. Are meritul de a fi marcat punctul lor.

D. Tică Iliescu este ori părtinitor, ori nu urmăreşte atent, ori îi e frică de galerie. A lăsat nesancţionate o mulţime de infracţiuni la legea jocului, în afară de altele dintre care să nu mai pomenim decât de un hands imaginar acordat românilor într'un moment când oaspeţii erau pe punctul de a marca.

Scorul a fost deschis de oaspeţi prin centrul înaintaş în minutul 58.

Cele două puncte ale învingătorilor au fost înscrise de Sepi, în minutul 66 şi 75.

I. FR.

Tennis

Germania participă la campionatele dela Roland Garros

Federaţia germană de tennis a primit invitaţia de a trimite echipe de jucători la campionatul internaţional de tennis dela Paris, care se desfăşoară pe terenurile Roland Garros. Echipele destinate şi anunţate federaţiei franceze de tennis sunt:

Simplu domni: G. von Cramm şi M. Henkel.

Simplu doamne: Marie Luise Horn.

Dublu domni: Von Cramm-Henkel.

Dublu mixt: Horn-Journu şi

Simplu veterani: Dr. H. Kleinschroth.

România a învins Jugoslavia în match amical

BELGRAD. — După ce România a fost eliminată din Cupa Davis prin întâlnirea dela Zagreb în care Jugoslavia a învins cu 5—0, jucătorii români au fost invitaţi să susţie aci un match internaţional de tennis cu echipa vecinilor noştri.

Dupăce s'au disputat matchurile de simplu şi dublu domni, după formula Cupa Davis, România a învins Jugoslavia cu 3-2 victorii.

Echipa de dublu domni a României a adus victoria.

Succesul călăreţilor militari români la Paris

In cadrul campionatelor internaţionale de călărie care s'au disputat la Palais des Sports, echipa română militară de călărie a reuşit frumoase performanţe impunându-se printre cei mai temuţi concurenţi.

Ultima probă din aceste concursuri, «Prix des vainqueurs» a fost câştigată de căp. Rang, care a încălecat calul său favorit Delfis, producând o impresie excepţională.

Iată telegrama d-lui maior Kirculescu, conducătorul echipei care ne vesteşte această victorie:

RANG DELFIS CAŞTIGAT PREMIUL INVINGATORILOR. SUCCES FORMIDABIL. KIRCULESCU.

Victoria din Cluj joacă mâine în Capitală cu Ujpest

Azi dimineaţă a sosit în Capitală Victoria din Cluj care va juca mâine cu Ujpest din Budapesta, care va susţine două partide la Bucureşti.

Victoria va încerca să se reabiliteze în această partidă internaţională de insuccesele din ultimul timp.

Matchul va fi mai interesant, desigur decât cel de Duminecă.

Atletism

Mâine încep campionatele regionale ale Braşovului

Liga de Atletism «Ţara Bârsei» — în colaborare cu Serviciul de Educaţie Fizică a Primăriei Municipiului Braşov, ORGANIZEAZA — în zilele de Sâmbătă 15 Mai şi Duminică 16 Mai a. c. — sub patronagiul d-lui Tarquiniu Prişcu Primarul Municipiului Braşov — pe Stadionul Municipal «Regele Carol II», al V-lea concurs de atletism din acest an, cu următorul program:

I. Campionatele Regionale de Atletism pentru juniori, cu următoarele probe: 100 m., 300 m., şi 1000 m. plat; 110 m. garduri; Săritura în înălţime şi lungime cu avânt; Săritura cu prăjina; Aruncarea greutăţii, discului şi a suliţei.

II. Ştafeta 4x800 m.

SENIORI

III. Un concurs femenin de Atletism cuprinzând următoarele probe: 60 m. plat şi 600 m. plat; Săritura în înălţime şi săritura în lungime cu elan; aruncarea greutăţii şi aruncarea suliţei.

Carnet

Leicester-City a părăsit aseară Capitala, plecând la Budapesta unde va juca Duminică cu Hungaria.

*

Venus susţine Duminică la Timişoara, matchul de campionat cu Ripensia.

Cele două puncte cari sunt în joc, sunt absolut necesare Venusiştilor pentru a tăia orice speranţă celorlalţi pretendenţi ai titlului.

Amintim că în toamnă, pe teren propriu, după ce a dominat tot timpul, Venus a pierdut cu 2-0.

*

Cinci juniori au intrat în prima echipă a Unirei-Tricolor şi vor juca Duminică la Oradea împotriva C. A. O.-ului.

*

In match de deschidere la Leicester City-Ripensia, juniorii Venusului, cari în ajun şi-au adjudecat cupa «Naţionalul Nou», au învins pe Juventus cu 4-2 (4-0).

Ujpest a făcut match nul la Belgrad

Miercuri seara s'a disputat la Belgrad pe arena clubului Beogradsky, matchul internaţional de football între echipele, Ujpest şi Beogradski S. C.

Matchul s'a disputat noaptea la lumina reflectoarelor. După o luptă destul de strânsă în faţa unui numeros public, echipele au terminat la egalitate cu 2-2.

Constatări

Este prea mult football.

Asta se poate vedea clar din indiferenţa cu care publicul a început să privească chiar matchurile internaţionale dintre cluburi.

La partidele echipei engleze n'au asistat mai mult decât o medie de 4—500 de plătitori, ceeace este mai mult decât alarmant. Aceasta nu este decât consecinţa prea deselor organizări. Dela Paşte încoace avem câte 5—6 partide în 8 zile, şi aceasta suprasatură.

Spectatorul trebue să-şi dorească spectacolul nu să i se vâre pe gât mai ales cu preţurile care se percep.

ŞAHUL ROMANESC

Concursul celor patru maeştri

In anul campionatului naţional, şi al deplasărei echipei naţionale la olimpiada dela Stockholm, în August viitor, concursul celor patru maeştri, constitue un eveniment inedit prin formula adoptată, precum şi un examen dintre cele mai dure, pentru fiecare dintre dânşii. Se joacă de fapt, şase matchuri individuale, simultane, de câte patru partide. Iată rezultatele primelor opt runde:

I. *Toma Popa* — Traian Ichim 2—1.

II. *Eugen Zelinski* — Toma Popa 1½—1½.

III. *Traian Ichim* — S. Israelovici 2½—½.

IV. *Toma Popa* — S. Israelovici 1—1.

V. *Eugen Zelinski* — S. Israelovici 2—1.

VI. *Traian Ichim* — Eugen Zelinski 1—1.

Clasamentul după primele opt runde este următorul:

I/III. *Toma Popa, Eugen Zelinski* şi *Traian Ichim*, câte 4½ p., IV. S. Israelovici 2½ p.

Mai sunt patru rude de joc. Nu se poate anticipa, cine va figura în capul listei finale. Se poate anticipa, totuşi că, pentru ultimul loc, candidează serios... *S. Israelovici*. Reprezentantul cercului Philidor, care se afirmase în ultimii ani, alături de *Toma, Mişu Rădulescu* şi *Gică Alexandrescu*, drept unul dintre cei mai tari şahişti din ţară, decepţionează pe cei cari şi-au pus nădejdea într'însul. Să nu uităm că, în recentul concurs al campionilor, *Israelovici* a dominat cu autoritate pe campionul Poloniei *Henryk Friedman*. Prin rezultatele de acum, permite o apreciere asupra nivelului urcat de forţă şi de stil al celor cu cari se găseşte astăzi în luptă.

Micul maestru ieşean, *Traian Ichim*, manifestă o splendidă formă. Cel care, la Varşovia şi-a făcut botezul, uimind lumea internaţională şahistă cu talentul şi forţa sa de joc, învingătorul recent al campionului Italiei, *Roselli del Turco*; cel care a remizat în celebra partidă dela Varşovia timp de 11 ore, *Flohr* — pretendent la tronul mondial, cel care nu a cedat în faţa lui *Najdorf, dr. Becker, Roberto Grau*, etc., arată, în sfârşit, o revenire îmbucurătoare în forma sa. Să sperăm că nu se va desminţi până la urmă.

INFORMAŢIUNI. Maestrul *Ioan Halic*, din Arad, campionul României, întreprinde un voiaj şahist prin ţară. Inceput la 12 şi 13 Mai la *Alba-Iulia*, se va afla la 145 şi 16 Mai la Braşov. La 24-25 Mai va fi oaspetele Capitalei.

CRONICAR

Autobuzele C. F. R. concesionate jidanilor

CAZUL DELA HUŞI

Ni se aduce la cunoştiinţă că autobuzele C. F. R. care fac cursa Creţeşti — Huşi — deoarece linia CFR. se construeşte acuma—au fost concesionate unor jidani. Dacă cele relatate de noi sunt adevărate, întrebăm conducerea C. F. R.-ului ce are de zis şi cum de lasă ca autobuzele ei să fie date în mâna unor străini care spoliază călătorii în mod neruşinat. Preţul unui bilet Iaşi-Creţeşti-Huşi este extrem de mare întrucât cursa cu autobuzul de la Creţeşti la Huşi se plăteşte aparte. Ce are de zis C. F. R.-ul?

Coresp.

Un dispensar antisifilitic pentru asiguraţii Casei Centrale

D. prof. dr. Gr. Topa, consilier al Casei Centrale a pus la dispoziţia Casei de asigurări imobilul «Asociaţiei medicilor», pentru funcţionarea unui dispensar, necesar asiguraţilor bolnavi de sifilis.

Fiind, aşezat, în centrul capitalei, şi putând deservi diferite cartiere, această propunere, trebue luată în seamă de conducătorii Casei de asigurare, făcând o bună achiziţie prin închirierea lui.

Apărătorii admişi în faţa comisiunilor de disciplină c. f. r.

Comitetul de direcţie C.F.R. pentru înlăturarea greşitei interpretări a dispoziţiunilor privitoare la apărătorii admişi în faţa comisiunilor de disciplină C.F.R, a hotărît:

Avocaţii străini de C.F.R. nu pot fi admişi ca apărători în faţa comisiunilor de disciplină c. f. r. şi nici să consulte dosarele disciplinare.

Deasemeni Directorul şi subdirectorii Contenciosului c. f. r., şefii şi subşefii de serviciu din central şi exterior precum şi avocaţii inspectori generali nu pot figura ca apărători în nici un proces, înaintea comisiunilor de disciplină c. f. r.

La fel şi avocaţii inspectori de control.

Odată cu aceasta s'a limitat şi onorariul apărătorilor la un preţ maximal care variază dela caz la caz.

Personalului ceferist lipsit de mijloace i se va acorda apărarea gratuită.

In această categorie intră: funcţionarii, agenţii şi lucrătorii.

Frontul funcţionarilor particulari români

Ţine astă seară, Vineri 14 Martie orele 8, o mare întrunire profesională, în sala Uniunei Generale a Micilor Industriaşi din str. Domniţa Anastasia Nr. 14 et. (fostă Belvedere) în dosul Poliţiei.

La ordinea de zi se va desbate legiferarea primatului muncii româneşti; Discutarea apelului lansat către organizaţiile profesionale naţionaliste; Statutul funcţionarilor particulari; Infiinţarea casei de pensii pentru funcţionarii particulari; Aplicarea strictă a repauzului duminical; Reglementarea orariului de vară; Case de retragere pentru funcţionarii particulari; Trimiterea la băi şi aer a funcţionarilor particulari suferinzi asiguraţi ai Casei Centrale; Modificarea legii inspecţiei muncii; Imputernicirea consilierilor aleşi ai secţiei funcţionarilor particulari ai Camerii de muncă cu dreptul de a dresa procese verbale de contravenţie la legea repausului duminical.

Accesul călătorilor în vagonul bar

Direcţiunea generală c. f. r. a încuviinţat ca toţi călătorii să aibă libertatea de a se duce în vagonul bar la orice oră.

Pentru călătorii din clasa III-a accesul este permis cu condiţiunea ca să nu ocupe locuri la mese, acestea fiind cu exclusivitate rezervate numai pentru călătorii cu bilete de cl. I-a şi II-a.

Indolenţa autorităţilor din Calafat

In Calafat există un monument al Independenţei, monument ridicat în amintirea căderii primului obuz în faţa Regelui Carol I. Ei bine, această comoară istorică este lăsată în părăsire de către autorităţile civile ale Calafatului.

Mai mult chiar: în ziua de 7 Mai a. c. ducându-ne să-l vizităm, o ceată de 8 indivizi între 15—20 ani, erau pe terasa monumentului, jucându-se cu pietrele celor două baterii istorice.

Şi pentruca tabloul să fie complect 2 indivizi se dădeau «de-a huţa» pe lanţurile ce împrejmuesc acest monument.

Desigur autorităţile vor spune că nu este de competinţa lor, ci de a Soc. Monumentelor Istorice, etc. etc.,.. şi în acest timp monumentul se va transforma într'o ruină; deşi acest lucru este cea mai urâtă faptă a unor buni gospodari.

Aducem acest caz la cunoştinţa d-lui col. Răşeanu, comandantul reg. 31 infanterie, care ar putea ruga autorităţile civile să ia măsuri contra profanatorilor.

Infiinţarea serviciilor de lucrări militare la C.F.R.

Pentru executarea lucrărilor cu caracter militar, pentru apărarea naţională, direcţiunea generală c.f.r. a dispus înfiinţarea unui serviciu special denumit „Serviciul lucrărilor militare" care va depinde de Dir. generală.

Toate unităţile exterioare care se ocupă cu lucrările militare trec sub directa conducere a acestui serviciu.

Odată cu înfiinţarea acestui nou serviciu, d-nii: ing. insp. g-l Roseanu Ioan dela Dir. de studii, ing. insp. g-l. Atanasescu Teodor, sub dir. la dir. D, ing .insp. Tudoran R. Mihai, şef de serviciu la dir. D, ing. şef Ghimbăşanu Vasile, şef de serviciu la dir. D, ing. şef Benedek Ernest, şef de birou technic la dir. V. şi ing. şef Galerie'escu Emanoil dela dir. V, au fost detaşaţi la acest serviciu.

Fantoma dela Opera Română din Cluj!

In rolul principal: „Magnificentius imperator ar[illegible]

CLUJ 11. — Citadela Ardealului se poate mândri că posedă cel mai frumos şi confortabil edificiu artistic din ţară.

In Piaţa Ştefan cel Mare, stau faţă în faţă cele două bastioane ale naţionalismului; Catedrala ortodoxă şi Teatrul Naţional.

In somptuoasa clădire a artei româneşti, sunt adăpostite cele două instituţii artistice; Opera Română şi Teatrul Naţional, a căror activitate cultural-naţională şi-au început-o din primii ani de zămislire a României Mari.

Poetul Zaharia Bârsan şi răposatul Popovici-Bayreuth, au avut onoarea de a ridica cortina tricoloră, pentru a se auzi prima dată în mod oficial, ritmul şi rima dialectului daco-roman, pe scena templului de cultură al Ardealului românesc.

S'au scurs aproape două decenii dela acele memorabile momente de afirmare a artei româneşti. Cele două instituţii artistice au evoluat în acest timp după modul cum au fost conduse de acele persoane cari au înţeles adevărata linie de conduită.

Dacă Teatrul Naţional, a parcurs întrucâtva linia dreaptă, care ar reprezenta grafic: «autentica afirmare şi propagare a artei româneşti», Opera Română a fost obligată să treacă prin etape foarte sinuoase.

Intr'adevăr, Opera Română din Cluj, nu a putut să-şi concretizeze «naţionalitatea în arită» şi nici să redea decât într'o infimă măsură: «posibilitatea de afirmare a elementului pur sânge».

Sub diferite influenţe, dintre cari şi ale sexului slab, liricul românesc a fost copleşit chiar din primii ani de afluxul imens al minoritarilor: ruşi, unguri, nemţi, cehi şi jidani, sub pretext că ar constitui pentru moment «un rău necesar», dar care cu timpul s'a dovedit a fi un «rău naţional».

S'au schimbat [illegible] schimbat repertoriile [illegible] distribuţiile rolurilor [illegible] rile au rămas bine [illegible] piedestalul meren[illegible] internaţionalismului.

Prin sălile de repe[illegible] prejurimile teatrului [illegible] aprindere în diferite [illegible] tuind un veritabil [illegible]

Arta coreografică [illegible] zentanţii fideli în ma[illegible] bele sexe în produ[illegible] deo-maghiari, din [illegible] neşti ale oraşului.

Corul cazacilor din [illegible] veritabilă sucursală [illegible] chestra ar trebui [illegible] sezonul de vară, pe [illegible] lui Ligii Naţiunilor [illegible]

Aspectul iudaic al Operei din C[luj]

O statistică edificatoare, ne redă un infim procentaj pentru elementul românesc.

Astfel din 48 corişti, deabea 50% sunt români, iar restul îl formează un conglomerat de ruşi, unguri şi jidani.

Orchestra compusă din 41 elemente, au numai 24 români, restul fiind unguri, nemţi, cehi şi jidani.

Baletul posedă 11 unguri, 7 români şi patru jidani.

Insă, un factor important îl constitue «capitolul Soliştilor».

Fiindcă de perfecta distribuţie a rolurilor într'o operă muzicală, depinde reuşita spectacolului, care implicit atrage după sine efectele morale şi materiale. Modul de selecţionare al soliştilor, a lăsat cam mult de dorit sub toate directoratele dela înfiinţarea Operei Române.

Persoane puse în fruntea acestei instituţii, chiar dacă au fost călăuzite de cele mai bune intenţii, emanate dintr'un perfect obiectivism, au fost obligate din anumite considerente, să depăşească această linie de conduită, sub influenţele oculte ale marilor politicieni şi sub intrigile meschine ale unor indivizi certaţi cu morala.

Dacă ar fi fost însă un directorat inamovibil şi despoliticianizat, ar fi putut rezista pe tranşeele obiectivităţii, respingând orice compromis.

Actualmente chiar, în cazul când ar beneficia de întreaga latitudine, Opera din Cluj, s'ar situa pe adevărata linie de conduită, pentru care a fost înfiinţată. Dacă Opera Română din Cluj, a fost şi [illegible] rată ca o veritabilă [illegible] elementului indigen, [illegible] rat încurajate «realele [illegible] aduc aport instituţiei, [illegible] ţiei; iar profesioniştii [illegible] junşi în stare de scleroză [illegible] lor vocale inferioare, [illegible] la vatră, ca incompat[ibili] [illegible] lirică.

Opera Română din C[luj] [illegible] o instituţie particulară [illegible] ţionată de stat, a fost [illegible] scopul de a da posibilit[atea] [illegible] rificare elementelor [illegible] de a difuza în masse [illegible] cu scop educativ şi de [illegible] naţională.

Pe frontispiciul insti[tuţiei] trebue să fie încrustată [illegible] aur lozinca: «artă pentru [illegible] nicidecum: «artă cu tend[inţă] [illegible] rialistă», care este ape[illegible] ror impresarilor ce mi[illegible] loarele operei, cu scopul [illegible] pătul prin orice mijloace [illegible] ţia unei instituţii de stat.

Factorii răspunzători de [illegible] acestei instituţii de stat, [illegible] înţeleagă odată şi pentru [illegible] că principiul «naţionalist» [illegible] formează postamentul [illegible] al acestui focar cultural.

De felul cum conduc[illegible] ri Române din Cluj, ver[illegible] seze pentru viitor, pla[illegible] vitate, vom pune în cu[noştinţa] publică, precum şi auto[rităţile] [com]petente, cu scopul [illegible] pe cât posibil, la re[illegible] tei instituţii de stat.

— For[illegible]

Tâlhăriile unor jidani din Huedin, jud. Cluj

Cum exploatează gangsterul Francovici Iacob, pop[ulaţia] moţilor din munţii Apuseni

HUEDIN. — La abia 10 klm. de muntele Vlădeasa, — unul din cele mai înalte piscuri ale Munţilor Apuseni, — oraşul Huedin, desfăşurat dealungul Crişului, este centrul cel mai important din regiunea moţilor important din punct de vedere economic, comercial şi în ultimul timp cultural şi naţional. Oraşul Huedin este piaţa de schimb săptămânal a mărfurilor pe cari moţii, — scoborîţi de pe culmile înalte ale munţilor le aduc ca să le vândă aici.

Dar dacă este piaţa de schimb a moţilor, este în acelaş timp şi un cuib infect de jidani un oraş în care perciunii iudei se întâlnesc la fiecare pas, unde în fiecare moment un jidov e gata să se năpustească asupra avutului bietului moţ.

Magazinele, cârciumele, farmaciile, restaurantele şi prăvălii de tot felul, sunt inundate de jidani. Nouă zeci şi şapte la sută din totalul magazinelor se găsesc în mâinile jidanilor. In ce priveşte populaţia, marea majoritate a acestui târguşor este minoritară şi dintre aceştia mare parte evrei. Iţi face impresia că întreg kahalul, toată ceata de jefuitori perciunaţi s'a plasat în oraşul dela poalele Vlădesii.

Şi tot ce poate fi prilej pentru un „ghişeft" în această regiune, tot ce poate stoarce încă o fărâmă din munca bietului român, este acaparat cu lăcomie de hidră, cu „învârteli" tâlhăreşti de şleahta constituită în bandă a jidanilor din Huedin.

Arenda vămei oraşului şi un jidan libidinos

Oraşul Huedin, cu un buget de circa 4 mil. lei, cu târguri săptămânale şi de ţară, încasează anual din arenda vamei, frumoasa sumă de 580 mii lei. Ca şi în anii precedenţi şi în anul acesta, încasarea vamei oraşului a fost arendată prin licitaţie publică. Printre concurenţii ce s'au prezentat la licitaţie era şi jidanul Francovici Iacob. Nu se ştie cum şi în ce fel, vama oraşului i-a fost arendată acestui bandit, care exploatează fără nici o neruşinare, populaţia românească ce vine la târgurile din oraş.

Punctul tenebros în această afacere, este cu totul altul. Până unde în anii precedenţi arenda ce se plătea pentru vamă era de 600 mii lei, în anul acesta jidanul Francovici a obţinut-o cu suma de 480 mii lei. Ne întrebăm, — şi pe drept cuvânt, — de ce această scădere bruscă în preţul de arendare a vamei? Când veniturile ce se încasează din vama oraşului, trec peste 1 milion lei, de ce i s'a dat lui Francovici cu 480 mii lei? E o întrebare la care nu cred să ni se dea răspuns, deoarece... nu există nici o scuză. Afară numai dacă nu... s'a întâmplat altceva (?).

După cât ştim noi, persoana căreia i-se dă în arendă un bun public, trebuie să aibă garanţii materiale bune, sau cel puţin garanţii morale. Perciunatul de Francovici nu prea are nici una dintre ele, dar a fost preferat. Dece?

In fruntea unei cete de „exemplare" de soiul şi de teapa lui, Francovici încasează taxele [illegible] în zilele de târg săptămân[al] [illegible] ţară, cari sunt stabilite [prin regu]lamentele primăriei oraşului [illegible] gulamentele, sunt numai [illegible] valoare pentru puchinosul [illegible] rendaşul vamei. El încasează [illegible] aşa cum îl taie capul, [illegible] şi le aplică după bunul [illegible] Ba se întâmplă, — şi [illegible] des, — să încaseze taxele [illegible] şi de trei ori. Şi toate aces[tea] [illegible] încasate de pe spatele [illegible] ţăranilor români oropsiţi [illegible] de soarta care le-a fost [illegible] aşa de vitregă, cari vin la [illegible] vândă o pereche de pui [illegible] ouă şi cari, intraţi pe [illegible] raşului, încap pe mâinile [illegible] covici şi a banditilor lui.

Ţăranul scoborât dela [illegible] câteva produse în desagi [illegible] pentru a-şi vinde câte ceva [illegible] vutul său aşa de modest şi [illegible] ori aşa de sărăcăcios, — [illegible] mai că nu este scutit de [illegible] niale, (fiind produse [illegible] de producătorii agricoli) [illegible] du-i în felul acesta, dar [illegible] taxa dublă, iar dacă nu [illegible] atunci Francovici şi ceilalţi [illegible] ai săi, le „confiscă" marfa, [illegible] apoi bietul ţăran o poate [illegible] şi bine. Odată intrată în [illegible] spurcate ale gangsterului, [illegible] este restituită ţăranilor.

Tâlhăriile iudei, însă au [illegible] numărate plângeri la primă[rie] [illegible] mulţime de ţărani jefuiţi de [Fran]covici, au reclamat cazul, [illegible] cum sunt exploataţi moţii [illegible] lor. Aproape la fiecare târg [illegible] nenumărate reclamaţii; bieţii [illegible] vin cu nădejdea în sufletul [illegible] mărie ca să se plângă [illegible] hăriilor lui Francovici.

Rugăm primăria ca să [illegible] dece nu se iau măsuri de [illegible] a celui care exploatează aşa [illegible] braznic populaţia din jur? [illegible] reclamaţiile ţăranilor sunt [illegible] coş, sau la archivă fără să [fie re]zolvate?

Sandu Săl[illegible]

Un spectacol de rară frumusețe naturală

Realizări în cadrul „Lunei Bucureștilor“

Intensa activitate a actualilor edili, concentrată în ultimul an asupra sporirii condițiunilor de higienă a orașului și asupra ridicării nivelului sănătății cetățenilor, își arată astăzi văzului public roadele bogate pe care le-am așteptat. Asanarea lacurilor, care a putut părea cu ani în urmă un irealizabil vis, este astăzi o măreață realitate. Cu terminarea lucrărilor de asanare a lacului Băneasa Superioară și Floreasca s'a ajuns la mai mult din trei sferturi din întreaga operă propusă. Pe viitor, rămâne să fie încheiate și lucrările ce privesc lacurile Fundeni și Tei pentruca întregul ansamblu al acestor uriașe eforturi să devină fapt împlinit, un mare fapt de creație practică a cărui desăvârșire deschide cu totul alte orizonturi orașului capitală.

Astăzi, lacurile Herăstrău și Floreasca oferă cetățenilor Capitalei și țării un neasemuit spectacol de frumusețe naturală și de realizare tehnică la înălțimea celor mai reușite încercări similare din străinătate.

Pentru sănătatea colectivă, pentru odihna sufletească și fizică a cetățenilor, brâul de minunată verdeață și de apă împrospătătoare constitue și cea mai nimerită și cea mai binefăcătoare înfăptuire.

La doi pași de Arcul de Triumf — cu mijloace de circulație multiple rapide și eftine — orășanul obosit de munca zilnică poate găsi un fericit prilej de reconfortare, oricând la îndemână și fără complicațiile pe care i le cerea până acum, o «excursie» de pildă la Snagov.

E o realizare de mare utilitate obștească și care asigură Bucureștenilor și mentalității bucureștenilor cu totul alte perspective decât cele de până acum.

Un acord comercial româno-japonez

Schimburile comerciale între România și Japonia au fost aproape inexistente, dela introducerea regimului contigentării la noi.

Inexistența unui acord comercial și de plăți, au contribuit mult, la reducerea treptată a acestor schimburi.

Mari comercianți japonezi, cunoscători ai necesităților noastre comerciale, după ce ne-au vizitat țara au căutat să inspire încheerea unui acord comercial care, fără îndoială ar intensifica activitatea de schimburi între cele două țări.

Se crede că după întoarcerea d-lui Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, dela Belgrad, se va repune în discuție această problemă, între d-sa și d. Rokuro Suzuchi, însărcinatul de afaceri al Japoniei.

Noul acord comercial româno-iugoslav

Noul acord comercial Româno-Iugoslav, prevede trei convenții și anume: convenția de stabilire și comerț, convenția sanitară-veterinară și convenția schimburilor de frontieră.

Acest acord, semnat eri, după declarația d-lui Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, va fi de lungă durată, contribuind astfel și la prietenia româno-sârbă.

Cinematograful în slujba iredentismului iudeo-maghiar

Exemple pălmuitoare de obrăznicie și de impertinență jidovească alături de cazuri tot atât de umilitoare de incurie românească. Ce păzesc organele de cenzură și control?

Noi am susținut și am demonstrat întotdeauna că românii și ungurii — creștini și unii și alții — ar putea găsi o punte de înțelegere dacă geniul diabolic al jidanului n'ar interveni spre a ne înfeți pe unii împotriva altora.

Am mai susținut de asemeni, că cei mai înverșunați revizioniști — dacă nu chiar singurii — — sunt jidanii, cari au interes financiar, comercial, național și politic, ca noi să trăim în continuă vrajbă cu ungurii. Iar scopul acestor iude infame în momentul de față este să le arate ungurilor că românii sunt niște ființe decăzute și stupide cari rabdă orice afront și orice injurie fără măcar să protesteze; apoi că ei — jidanii — pot săvârși în Țara Românească tot felul de blestemății, fără să se teamă de nimeni.

Exemplul cu filmul

Primul exemplu a fost acela cu presa. N'a fost minciună sfruntată, n'a fost provocare criminală, n'a existat insinuare cât de perfidă pe care ziarele scrise de jidani în limba maghiară să nu le fi utilizat împotriva românilor și a statului lor național. In acest domeniu coarda a fost întinsă până acolo, încât au stârnit indignarea și reacțiunea a înșiși ungurilor cinstiți, cari vor să trăiască cu noi în pace și omenie.

Urmează apoi provocarea prin film, nu mai puțin scelerată și revoltătoare.

Căci iată ce se petrece în acest domeniu, după informațiile strict exacte pe cari le deținem:

Există aci la Bucuureşti o societate intitulată «METRO-FILM», pusă sub conducerea unui jidan anume ZAHAROVICI, care are misiunea strict limitată de a se ocupa cu propaganda iredentistă iudeo-maghiară prin film.

Societatea în chestiune are la Oradea o filială în strada Rimanoczy No. 7, — filială diriguită de alți doi târtani, STEIN și SONENFELD și deservită numai de personal cușer, în majoritatea lor pașaportari și spioni.

INTRE PORNOGRAFIE ȘI AGITAȚIE CRIMINALA

Acești ȘTEIN și SONNENFELD fac legătura directă cu centrala iredentistă jidovească din Budapesta, de unde primesc filme cu caracter pornografic și seditios, pe cari ei la rându-le le distribue și le reprezintă prin toate orașele Ardealului unde sentimentul național românesc poate fi umilit și batjocorit.

De cele mai multe ori, aceste bestii operează în chip ilegal. Fiindcă noi putem dovedi, după cum se va vedea, că unele din aceste filme au fost prevăzute cu etichetele false ale cenzurii, iar altele deși au fost în mod legal prohibite, fiind cenzurate prin 1933 când situația era alta, se joacă totuși astăzi sub nasul indiferent al celor chemați să vegheze la stricta respectare a legilor țării.

CATEVA MICI INTREBARI

Inainte de a arăta noi înși-ne cu nume și date precise, întreaga serie de filme porcoase, ațâțătoare, sau cu subiect comunist și iredentist; înainte de a desvălui o altă serie de banditisme și de fraude fantastice săvârșite în legătură cu această afacere tenebroasă, vom formula câteva mici întrebări:

Există aci la București o mulțime de oameni bine situați și pardosiți cu cele mai bune și mai patriotice intențiuni și sentimente, ari nutresc o justă și salutară repulsie față de așa zisul revizionism maghiar.

Atunci cum se face că toți acești buni români n'au aflat că cei mai înverșunați revizioniști *maghiari* sunt ovreii?

Că acești ovrei trădători și criminali, pe lângă că otrăvesc populația ardelenească cu presă sedițioasă și cu spirt negru, au ajuns de doui ani încoace s'o intoxice și cu filme pornografic și iredentiste?

Iar dacă au aflat acest lucru, de ce n'au cerut sancționarea promptă și exemplară a vinovaților? De ce nu se alătură de noi într'o campanie vehementă ș salutară împotriva acestor iude nemernice și sacrilege?

De ce? De ce?

N. B.

Incurajați industria
și
comerțul românesc

SLANIC-MOLDOVA
MARELE
HOTEL RACOVITZA
Deschis dela 1 Iunie
CONFORT ULTRA MODERN, CALORIFER
Informațiuni și rețineri de camere la:
Ioan T. Petcu, Restaurantul Monte-Carlo, Cișmigiu Buc.
In lunile IUNIE și SEPTEMBRIE PREȚURI REDUSE
CAMERE DELA 50 LEI PE ZI

Dela ministerul lucrărilor publice

Comisiunea de adjudecare a traseelor de cărăușie publică a luat următoarele hotăriri în ultima ședință ținută sub prezidenția d-lui ing. Traian Pârvu secretarul general al ministerului comunicațiilor:

Să se anuleze licitația liniei Tulcea—Hârșova (Topolog), jud. Tulcea, lungă de 98.010 m. și să se țină o a doua pentru traseul Tulcea—Topolog (54 km.).

Să se adjudece licitația traseului Cetatea Albă—Budachi Cordon asupra societății «Transportul Modern», prin d. Vladimir Scali, cu o redevență de 175.000 lei anual. Lungimea liniei e de 31 km.

Licitația traseului Cernăuți—Sadagura din jud. Cernăuți, în lungime de 8.541 m. să fie adjudecată asupra soc. «Simplonul», cu o redevență anuală de 975.000 lei, la tariful de 3 lei de loc-kilometru și 10 curse zilnice. Termenul, 4 ani.

Ordonanțarea salariilor din ministerul educației naționale

Ministerul de finanțe a acordat prelungirea termenului de mandatare pentru salariile personalului ministerului educației naționale, până la 20 Mai 1937.

Aceasta din cauză că unii dintre ordonatorii secundari ai ministerului educației naționale, n'au mandatat salariile personalului didactic pe luna Aprilie 1937, până la data de 10 Mai a. c. când era termenul fixat, deși au avut delegate creditele necesare.

CUM S'AU ACORDAT supracotele de import?

Criteriile de selecționare a cererilor de supracotă. Norme de obiectivitate și insinuări jidovești. Să se publice supracotele acordate sub guvernarea național-țărănistă și liberală

Reglementarea comerțului nostru exterior — am arătat de atâtea ori — n'a avut un regim de stabilitate și mai cu seamă, nu s'a bazat pe criterii bine definite. Schimbat dela ministru la ministru, regimul contingentării, deabia sub ministeriatul d-lui I. Costinescu, și în timpul din urmă, sub al d-lui dr. Valeriu Pop, s'a concretizat în norme bine precizate. Totuși, ca orșice regim restrictiv, în materie comercială, contingentarea încurajează și îmbogățește pe unii, în detrimentul altora, creiază abuzuri și favoritisme și de multe ori, este obiectul afacerilor negre. Dar, atâta vreme cât mai avem nevoe să sprijinim, industria și comerțul autohton, acest «rău» — contingentarea — este necesar.

Cu toate normele precise ce reglementează comerțul nostru exterior, nu putem afirma că astăzi nu se fac diverse afaceri la contingentare. Se fac. O știe toată lumea. Cu toate sancțiunile anunțate, autorizațiile se comercializează. Samsarii, dacă astăzi «mișună» mai cu sfială prin birourile contingentării — în schimb, sunt organizați gangsterește în diferite cafenele și birouri clandestine. Monopolurile vechi ale celor cu urașe disponibile de cote, nu s'au desființat. Și nici o firmă jidovească, — beneficiară a unor vremuri «bune», dintr'un trecut care poartă pecetea «șperțului», — nu și-a închis porțile.

De această stare — dureroasă, o recunoaștem, nu poate fi făcut vinovat titularul departamentului.

E caraghios să se ceară demisia d-lui Valeriu Pop, pentru faptul că membrii unei comisiuni de contingentare, au acordat o supracotă unei firme, mai mult sau mai puțin suspecte. Incercările jidanilor și a presei de a compromite anumiți conducători ai ministerului de industrie, sunt cusute cu ață albă. Și au tâlcul lor! Il vom demasca în curând!

CUM S'AU ACORDAT SUPRACOTELE

De câteva zile — exact de când s'a organizat acțiunea jidovească și internațional-țărănistă pentru împedicarea realizării decretului pentru munca românească — se scriu în Sărindar, se ticluesc în str. Corăbiei — la național-țărăniști reportajele cu: «Afacerea dosarelor dela industrie» (!?) și cu «scandaloasele acordări de supracote»!

Care este realitatea?

Din trimestrul I. după eliberarea cotelor a rămas un important disponibil. In mod obișnuit, acest disponibil este destinat supra-cotelor.

Anul acesta, prevăzându-se un disponibil mic pentru trimestru II. s'a dispus defalcarea unei cota-parte, din disponibilul rămas de pe întâiul, pentru argumentarea disponibilului trimestru II. După această întâiul, pentru augmentarea disponibil de un miliard jumătate pentru supracote pe trim. I.

Din acest disponibil de 1½ miliard lei, nu s'a aprobat de către d. Valeriu Pop, sau de către d. Daniel Tecău — secretarul general al ministerului — nici baremi o singură cerere.

Pentru a fi drepți și pentru a înlătura suspiciunile, au luat hotărâri de principii, netinând seamă de persoana solicitatorului.

Toate normele de soluționare a cererilor au fost alcătuite de d. D. Tecău și aprobate de d. ministru V. Pop. Potrivit acestor norme de obiectivitate, secțiunile contingentării au rezolvat în mod automat cererile de supracotă, comitetul superior având să se pronunțe în foarte puține cazuri.

Dacă s'au acordat în acest fel supracotele, cum s'au putut face afaceri de către d. ministru sau de d. secretar general?

Afacerile se puteau face în cazul când disponibilul de un miliard și jumătate, s'ar fi împărțit «după sprânceană», și după bunul lor plac.

Să se publice supracotele acordate sub guvernarea național-țărănistă și liberală

Pentrucă internațional-țărăniștii, în slujba jidanilor vor să continue diversiunea cu «afacerea dosarelor dela contingentare», noi cerem ministrului de industrie să publice cât mai neîntârziat lista tuturor aprobărilor de supracote acordate în ultimele guvernări.

E bine să se știe cine s'a înfruptat din supracote. E bine să se cunoască firmele care au reușit să obțină supracote.

Câte firme românești au obținut supracote?

Cine le-a acordat?

Și tare am vrea să știm ce supra cotă s'au acordat sub guvernarea național-țărănistă.

Am avea prilejul să facem interesante comparații și să tragem concluzii — cari — anticipăm — n'au să fie pe placul acelora cu diversiunile interesate de azi, și cari cer capul lui Valeriu Pop, ministrul care a îndrăsnit să acorde supra-cote și la români, și mai ales, care îndrăsnește să legifereze munca românească.

Așteptăm deci, tabloul supracotelor!

Lisandru R. Râureanu

Jaful societăței „Autobuzul“ din Huși

HUȘI, 12. — Pe linia Huși-Raducăneni-Iași circulă o cursă de autobuze a unei societăți Iudeo-Maghiare. Proprietar este ungurul și ni se pare și jidan E I. Misovitz.

Prețul extrem de urcat al biletelor este o adevărată spoliere a bieților călători. Mașinele acestei societăți sunt adevărate hodoroage. O călătorie cu mașinele acestei societăți este ceva riscat pentru un călător. Pe lângă alte neajunsuri mai înfrunți și impertinența și obrăznicia jidanilor.

O călătorie într'o mașină a acestei societăți îți dă impresia că te afli într'un autobuz la Tell-Aviv. Aproape deloc nu am auzit vorbind românește pe toți jidanii care călătoresc în special voiajorii și chiar pe unii din jidanii controlori ai societăței. Toți acești jidani fumează și scuipă în autobuz parcă ar fi la o cafenea jidovească. Bietele călătoare și cei care nu fumează înghit aceste mizerii și obrăznicii dela acești tartori.

Cine dorește să vadă atmosfera Tell-Avivului sau a Galiției să facă un drum cu cursa Iași-Huși, nici pe departe nu pare a te găsi în România.

Credem că autoritățile vor interveni să facă dreptate călătorilor care din nevoia de a călători cu cursa de la Iași la Huși sunt jefuiți în mod ordinar prin prețul mare al biletelor.

Deasemenea să intervie și să aplice sancțiuni ca impertinența și obrăznicia jidanilor voiajori și celor ce fac parte din societate să ia sfârșit

NICOLAE D.

Se primesc anunțuri pentru mica publicitate

Dece n'ar avea și Casa Centrală radium?

Pentru tratarea bolnavilor cu radium, prescris de către corpul medical, Casa Centrală plătește anumite subvenții unor institute ca și unor medici, care posedă acest produs.

Aceste subvenții acordate, au făcut obiectul unor discuții în consiliul plenar, stabilindu-se sumele respective.

Se pune o întrebare: Din moment ce unele instituții și chiar unii medici au radium, Casa Centrală nu și-ar putea procura acest material, plătind în rate — ECHIVALENTUL SUBVENȚIILOR — sau plătindu-l integral?

Credem, că ar fi destul de important — procurarea lui — și membrii Consiliului de administrație, la propunerea direcției generale, ar fi bucuroși să aprobe un astfel de referat.

Ședința delegației permanente a Sf. Sinod

Eri dimineață, la ora 10, delegația permanentă a Sf. Sinod a ținut ședință în sala de festivități a Sfintei Patriarhii.

Ședința, care întrunește în fiecare lună pe membrii Sf-tului Sinod, a fost prezidată de Sanctitatea Sa dr. Miron Cristea, Patriarhul României.

Au luat parte I.P.S.S. Gherontie, episcopul eparhiei Constanța, Trifeanu, episcopul de Roman și Tit Simedria, episcop de Bălți.

Membrii înaltului for bisericesc au examinat și repartizat lucrările ce trebuesc soluționate în sesiunea extraordinară a Sf-tului Sinod.

S'au discutat și lucrările în legătură cu alegerea noului episcop militar în locul rămas vacant prin moartea episcopului Stroe.

Asupra datei când se va convoca ședința extraordinară a Sinodului, va fi dat un comunicat.

Congresul Uniunii orașelor din România se ține în Septembrie

In luna Septembrie a. c. se va ține la Brăila congresul Uniunii orașelor din România.

Data congresului a fost fixată pentru zilele de 12, 13 și 14 Septembrie, majoritatea orașelor membre dându-și adeziunea pentru această dată.

In cursul lunei Iulie vor fi hotărîți raportorii cari vor avea în bună parte să-și întocmească referatele pe temeiul problemelor noui ce decurg din aplicarea nouei legi administrative.

Hotărîrile consiliului „Federației Muncii Naționale“

Consiliul „Federației Muncii Naționale“ s'a întrunit aseară pentru a discuta chestiunea *Creditului meșteșugăresc* și participarea meseriașilor români la Expoziția dela Paris.

D. *Iorgu Th. Rășcanu*, secretarul general al federației, face cunoscut că a primit numeroase scrisori de mulțumiri pentru ajutoarele acordate de Paști la circa 300 de meseriași și muncitori săraci, precum și copiii acestora.

Cere să se depună toate stăruințele pentru strângerea obiectelor de artă, care să fie trimise la Paris pentru expoziția internațională.

Vorbind d ecreditul meșteșugăresc, îndeamnă pe cei prezenți să subscrie la cooperativa „Munca Națională“, pentru a putea beneficia de credite eftine.

INFORMAȚIUNI

Asociația Licențiaților Academiilor Comerciale (ALACI) ține adunare generală ordinară, cu orice număr de membri, pentru alegerea noului comitet, Duminică 16 Mai a. c. orele 9 dim. precis în sala Liedertafel.

Sâmbătă 15 Mai d-șoara dr. în drept avocat stagiar Ecaterina Antonescu, va vorbi la orele 17 în sala Curții cu Juri din Palatul de Justiție despre: Acte juridice nule și anulabile.

Conferința va fi prezidată de d. prof. univ. I. V. Gruia Consilier al Ordinului.

Durata noului «modus-vivendi», care va înlocui acordul comercial româno-ungar va fi dela 1 Aprilie până la 30 Iunie 1937.

Acest «modus-vivendi» a fost semnat la Budapesta, la 30 Aprilie a. c. de către d. G Caranfil delegatul României și d. Vladar din partea Ungariei.

Vineri 14 Maiu a. c. ora 6 după amiază, d. profesor Louis Le Fur, acceptând invitația Baroului de Ilfov, și a Uniunei va conferenția la Curtea de Apel S. II-a din Palatul de justiție București având ca subiect «Le Droit, la morale et la Politique».

Membrii Baroului de Ilfov precum și cei dornici să asculte pe ilustrul conferențiar sunt invitați pe această cale să ia parte.

Funcționarii administrativi din serviciile exterioare ale ministerului sănătății și ocrotirilor sociale țin Duminică 16 Mai crt. ora 9 dimineața, o adunare pentru constituirea unei asociațiuni profesionale, în București în localul Federației generale a funcționarilor publici din str. Aristide Briand 20.

Ministerul agriculturii în dorința de a ajuta pe agricultorii cari vor să importe mașini de treerat a făcut demersuri pentru a obține scutiri de vamă.

D. Doctor ȘTEFAN ȚINCU a plecat în streinătate ca delegat al clinicii ginecologice a Facultății de Medicină din București la congresul francez de ginecologie din Toulouse.

Se aduce la cunoștința tuturor ofițerilor de rezervă din municipiul Ploești și județul Prahova să se prezinte de urgență la viza carnetelor de ofițeri rezervă în orice zi de lucru între orele 9 și 30—1, la C. R. Prahova str. Alexandru II-lea Ploești.

Până la finele lunei Mai 1937 toți ofițerii de rezervă vor trebui să aibă viza anuală făcută, știind că după data de 1 Iunie 1937 vor deveni infractori la regulele de pregătirea mobilizărei.

Infracțiunea este pedepsită de C. J. M. cu închisoare dela 2 luni și cu amendă începând dela 2000 lei.

Aceasta este ultima înștiințare pentru cei care nu au îndeplinit îndatorirea vizei dela 1 Martie și până în prezent.

Cercul Profesorilor secundari din București, convoacă pe membrii săi la adunarea generală care se va ține Duminecă 16 Mai a. c., ora 10 dim. la sediul său din str. Elie Radu 6.

In cazul când nu se vor întruni numărul de membrii stabilit de statut, adunarea se va ține Duminecă 23 Mai cor, la aceiaș oră și cu aceiaș număr de membrii.

A apărut revista de literatură și cultură pentru popor «Satul» pe luna Mai 1937, Nr. 78, anul VIII.

Notăm din bogatul cuprins: Reînvierea creștină, de A. Udrea; Odată de Paști (schiță), de Ion Micuț; Ștefan I. Macri, de A. Udrea; Sărbătoarea Paștelor, de pr. Dem. Iliescu-Palanca; Aurel Vlaicu, de lt. Paul Epureanu; Sănătatea satelor noastre, de dr. D. Pașcanu; Cum trebuie înțeles satul viitorului, de ing. D. M. Teodoru; Glasul Pădurii, de ing. A. Rădulescu și Elena Hamel; Sărăcia și luxul satelor, de dr. Francisc Popescu; Crime și delicte contra avutului, de V. Hanu; Poezii, folclor, jocuri, răspunsuri, știri din toată lumea, etc. etc.

E cea mai eftină și folositoare revistă pentru satele noastre; abonamentul anual costă numai 60 lei.

Redacția și administrația: B-dul cpt. av. V. Craiu 13, București

Noui decontigentări de materii prime

Printr'un jurnal al consiliului de miniștri s'au mai scos de sub regimul contigentării: firele de lână, firele de bumbac, sulful și pieile crude.

Importul firelor de lână și de bumbac însă, nu se va bucura de o libertate absolută, industriașii fiind obligați a prezenta dovezi că și-au procurat dela filaturile din țară 25% din firele de lână și 20% din cele de bumbac, din cantitățile necesare fabricațiunii.

Firele de bumbac pentru întrebuințări comerciale, n'a fost decontigentat.

Doriți să vă petreceți plăcut și confortant concediul de vară?

Participați la una din interesantele excursiuni organizate de secțiunea noastră de „Turism și Voiaj“:

a) 19 Iunie — 8 Iulie
b) 17 Iulie — 5 August
București — prin Polonia la Berlin — Dresda — Nuerenberg — Paris — (ședere de 8 zile pentru vizitarea expoziției universale) — Venezia — Tranzit Jugoslavia.

c) 7—26 August
Excursie la Berlin—Hamburg (de aci cu vaporul la Plymouth-Londra)—înapoerea prin Dresda—Praga.

d) In proect 2 excursiuni spre Fiordurile Norvegiei și Statele Unite.

Prețurile de participare vor fi anunțate peste câteva zile.

ULTIMA ORA

Intrevederile d-lui Vaida Voevod

D. Al. Vaida-Voevod a avut eri o serie de consfătuiri cu fruntaşii grupării d-sale.

In aceste consfătuire au continuat discuţiile în vederea adunării şefilor de organizaţii ai «Frontului Românesc», care se va ţine Luni 17 Mai a. c.

Zilele acestea, d. Al. Vaida va avea o intrevedere cu d. Octavian Goga, preşedintele partidului naţional-creştin.

In această intrevedere vor fi examinate toate evenimentele politice la ordinea zilei.

Prefectul Taşcu Pucerea a fost destituit

Insfârşit ministerul de interne s'a sesizat de potlogăriile prefectului de Durostor, Taşcu Pucerea.

După ce a haiducit aproape patru ani de zile, în întreg judeţul, după ce a luat pâinea dela gura săracului şi a văduvei, pentru ca să-şi umple buzunarele, a fost înlăturat.

Ceiace s'a petrecut în Durostor sub domnia acestui protejat şi potentat al regimului, nu se întâmpla nici în vremea turcilor.

A fost de mai multe ori condamnat de instanţele judecătoreşti a fost anchetat şi totuşi a rămas prefect.

A înşelat pe refugiaţii turci, le-a luat bani mulţi pentru paşapoartele de cari aveau nevoie şi protejatul rămânea.

Dar însfârşit judeţul Durostor răsuflă uşurat, fiindcă a plecat din fruntea lui Taşcu Pucerea.

Să se ducă şi să nu mai auzim de el în veci, vecilor.

Orientarea antisemită a partidului liberal georgist

Un semnificativ manifest al organizaţiei din Albastru

Evenimentele ce se vor produce, în curând în partidul liberal georgist, sunt prefaţate de unele manifestaţiuni semnificative, pornite de la cei mai activi conducători ai organizaţiei din Capitală.

Intr'adevăr, în ultima vreme, partidul de sub conducerea d-lui prof. Gh. Brătianu, a evoluat — ideologic — dela centru spre dreapta, adoptând o acţiune de convergenţă naţionalistă.

După cum am anunţat şi altă dată, partidul naţional-liberal georgist se află astăzi în faţa unui moment politic de clarificare programatică; cultivând tradiţiile, partidul georgist se orientează după realităţile româneşti căutând să se prezinte în faţa maselor cu un program care prevede realizarea statului românesc şi creştinesc.

Din acest punct de vedere, este firesc ca programul partidului d-lui Gh. Brătianu să apară ca reacţionar, având chiar o pronunţată notă antisemită.

Tendinţa de orientare — în această direcţie — a partidului de care vorbim, o dovedeşte şi recentul manifest lansat de către d. Gh. Slama, conducătorul organizaţiei georgiste din sectorul de Albastru.

Arătând modul în care s'a dat lupta electorală la alegerile comunale din Capitală, d. Slama face următoarele semnificative constatări:

«Noi am luptat singuri chemând alături de noi numai conştiinţele nepricănite şi patriotismul alegătorilor.

Le mulţumim tuturor acelora, cari au înţeles chemarea noastră şi prin votul lor au afirmat că încă totul nu este pierdut.

Procentul de aproape 30 la sută dobândit de noi în aceste alegeri faţă de cel de 30 la sută al guvernului este o nădejde în viitor şi în acelaş timp un protest împotriva conducerii desmăţate de azi.

Din calculele noastre şi mai ales din observaţiunile directe culese la localurile de votare ne-am convins, că o mare majoritate a cetăţenilor creştini din acest sector nu sunt înscrişi în listele electorale, iar dintre cei înscrişi un mare număr n'au votat, în timp ce populaţiunea ovreiască a covârşit în proporţie pe Români.

Este o stare alarmantă şi total primejdioasă pentru destinele politice ale acestei Ţări, căci după cum prin stăruinţă dârză ovreii au acaparat negoţul industria, presa şi parte din profesiunile libere, la fel încearcă să stăpânească şi politica noastră.

La această încercare creştinii au răspuns până acum cu indiferenţă şi abţinere dela vot.

Este timpul să reacţionăm. Ca urmare ne îngăduim a vă ruga să ne ajutaţi în opera de solidarizare a creştinilor din acest sector împotriva solidarităţii ovreieşti».

D. G.

Tragedia unei frunţi înguste

Tineretul naţional-ţărănist acuză de trădare pe d. Mihalache. Sub pulpana Lupilor

După risipirea unei iluzii făurite într'o nopte de coşmar, în care traficantul funebru se încarnase în rolul lui Mefistofeles, d. Mihalache şi-a încreţit fruntea pentru găsirea unei formule din care să iasă cu cămaşa nepătată.

Partidul naţional-ţărănesc, care acum o lună se îmbrăţişa cu şeful jurându-i dragoste eternă, revine la sentimentele normale pe care totdeauna le-a nutrit faţă de fruntea d-lui Ion Mihalache.

Murmurele au început deşi nu suntem încă la 15 Iunie, dată la care d. preşedinte ales pe 4 ani înainte de expirarea termenului, promisese partidului venirea la guvern cu sau fără «valorosul concurs al traficantului funebru».

Centriştii îşi macină din nou îngrijorarea unor lungi şi nesfârşite aşteptări, în vreme ce bădăciniştii fac tot posibilul pentru torpilarea unui guvern în cămaşe naţională.

Fruntea d-lui Mihalache se încreţeşte rău. (Aşa face d-sa de câte ori e pus la grea încercare: îşi încreţeşte fruntea şi cămaşa). Soluţii însă nu pot eşi aşa deodată din pliseurile frunţii, fiindcă oricât le-ar stoarce cineva, tot din lăuntru trebuie să iasă, dacă se găsesc. (Nenorocirea este mi se pare că nu se găsesc, sau mai exact nu s'au găsit niciodată).

D. MIHALACHE JUDECAT DE PROPRIU-I TINERET

Acum o lună jumătate când d. Mihalache deschidea congresul profesorilor universitari naţional-ţărănişti, avea alte păreri decât acelea cari l-au determinat să îmbrăţişeze comunismul doctorului Nicolae Lupu.

Pe vremea aceia d. Mihalache punea accentul prim pe tineret, *care garantează totdeauna continuitatea unui organism politic şi îi verifică în acelaşi timp şi rostul existenţii sale în viaţa unei naţiuni».*

Aşa vorbea d. Mihalache la congresul de atunci. Era îngrijorat şi era învăţătorul preşedinte peste universitari.

Astăzi a disperat, şi nu mai

D. ION MIHALACHE

este nici învăţătorul satului Topoloveni ci a ajuns un biet învăţăcel la şcoala celor două piei de lup, cari odată (în 1927) sculpau cămaşa vice-preşedinţială a d-lui Mihalache.

Ştie dealtfel şi d. Mihalache ce spunea dr. Lupu în 1927 despre el şi despre naţional-ţărănişti. (Dar asupra acestui fapt vom reveni mai târziu).

Şi tineretul «sancţionat» de d. Mihalache, a judecat eri la rândul său trădarea preşedintelui.

Iată sentinţa dată de şeful cutorii de negru:

«D. Mihalache pretinsul reformator al unei noui ordine sociale ne îndeamnă să plecăm capul sub pulpana unor cadavre ambulente?

«Să plece capul domnul Ion Mihalache sub pulpana doctorului Nicolae Lupu, dacă angajamente pe care nu le poate mărturisi, îl obligă la aceasta.

«Noi nu-l plecăm».

Congresul universitarilor de acum o lună jumătate, a fost aşa cum arătam odinioară, simbolica despărţire a partidului naţional-ţărănesc de tineretul, pornit pe drumul cel adevărat.

In disperare d. Mihalache s'a agăţat de Lupi cari-l asigurau de reuşita luptei pentru câştigarea guvernării.

Prima capitulare a fost mai grea, fiindcă astăzi bătătorita palmă de ţăran deschisă totdeauna sincer, încearcă să se strângă în pumn pentru salutul de recunoştinţă către Frontul Popular.

Ce ironie.

Stilex

S'a prelungit termenul de inscriere la examenul de gr. II

Termenul de inscriere la examenul învăţătorilor de gr. II din sesiunea 1938, care expirase la 1 Aprilie a. c. s'a prelungit până la 1 Iunie din cauză că mulţi, învăţători nu au putut lua cunoştinţă de termenul fixat, iar examenul excepţional de gr. II din anul acesta este încă în curs.

Inscrierile se fac la inspectoratele şcolare regionale.

„Naţionalişti din toate ţările uniţi-vă"!

Primul congres anticomunist. Internaţionala antibolşevică dela New-York

PARIS 14. — Telegramele de peste ocean ne aduc îmbucurătoarea ştire că la New York delegaţii a 14 state, au avut prima intrevedere în legătură cu organizarea primului congres anticomunist care va avea loc la New York la începutul lunei Iulie.

Această conferinţă care a dat delegaţie la 7 personalităţi din Statele neutre, exceptând delegaţii Germaniei şi Italiei au ales ca preşedinte şi prim organizator al congresului pe d. Nils von Bar de naţionalitate suedeză.

Congresul la care au fost invitate toate organizaţiile naţionaliste anticomuniste de pe glob, precum şi guvernele antibolşevice, va avea de discutat şi rezolvat problema bolşevismului roşu precum şi acela a războiului civil.

Lozinca congresului va fi:

«NAŢIONALIŞTI DIN TOATE ŢARILE UNIŢI-VA»

Până acum şi-au anunţat participarea guvernele: german, italian, japonez, polonez, uruguian, kuban, peruvian şi portughez precum şi organizaţiile naţionaliste din Manciuria, Jugoslavia, Grecia şi Bulgaria.

*

Atragem atenţiune cititorilor noştri, că formula aceasta, a unei uniri şi imediate conlucrări a tuturor ţărilor şi luptătorilor naţionalişti de pretutindeni, a fost lansată de d. prof. A. C. Cuza, preşedintele partidului naţional-creştin.

«Alianţa Rasistă Universală» ce are sediul său central la Erfurt în Germania, a elaborat chiar un scurt studiu, pe marginea doctrinei d-lui prof. Cuza în această problemă.

Credem necesar să amintim declaraţiile d-lui prof. Cuza, făcute «Bunei Vestiri» no. 18 din 14 Martie a. c.:

«Fiecare naţie, trebuie să stăruie prin toate mijloacele, ca să elimine pe jidani, unindu-se cu toate celelalte în acelaş scop.

Iar înlăuntrul naţiilor, toţi naţionaliştii trebue să se unească, pentru a se apăra de iudaismul comunist.

Repet clar ceeace am mai spus:

«NAŢIONALIŞTI DIN TOATE ŢARILE, UNIŢI-VA»!

Astăzi constatăm cu bucurie, că formulele lansate de patriarhul naţionalismului românesc, au ecou în toată lumea.

Bolşevicii iudeo-span[ioli] încearcă să aprindă un ră[zboi] european!

Aceasta e semnificaţia explo[ziei] depe distrugătorul „Hunter"

Faptul pe cât de suspect pe atât de semnificativ că postul bolşevic de radio din Madrid, anunţă întregii lumi că distrugătorul englez «Hunter» a fost torpilat de naţionalişti exact în momentul când avea loc explosia pe bordul vasului sus citat, ne dovedeşte că suntem puşi în faţa unei inscenări criminale de natura celeia încercată cu prilejul incendierii — tot de către comunişti — a oraşului basc Guernica.

Cu deosebirea însă că în cazul de faţă inscenarea e de o gravitate cu totul excepţională, halucinantă chiar: bolşevicii iudeo-spanioli, torpilând ei înşişi vasele de război englese şi asvârlind vina asupra submarinelor naţio[naliste] măresc nici mai [...] mai puţin decât [...] rea unui nou [...] război european.

Motivele cari îi [...] nă să săvârşească [...] arhi-criminal, [...] sunt greu de [...] nele infame ale [...] lisaţii agonisând [...] tul de a fi isgoniţi [...] nia şi de a fi apr[...] cate şi sancţionate [...] alt mijloc de a [...] pedeapsă decât în [...] ţuirea unei noui [...] ţii europene.

Credem că marile [...] din occident îşi [...] ma din capul [...] rostul satanic al ace[...] trigi şi-şi vor lua [...] în consecinţă.

Descântec de deoc[hi]

Presa de stânga este foarte alarmată de sosirea d-lui Al. Vaida în Capitală.

«De ce a venit»? «Vrea să vină la guvern»? «Atunci să-i dăm sugestii de colaborare!»

Adevărul este că nu numai presa din str. Const. Mille, etc. etc., este îngrijorată, dar însuşi partidul naţional-ţărănesc, căruia după hapul înghiţit acum câteva zile, îi convine ca guvernul să rămână mai departe la putere. (Aceiaşi oameni cari acum o săptămână cereau imperios plecarea d-lui Gh. Tătărăscu).

D. Al. Vaida a venit să se informeze deocamdată, dar d. Mihalache se speriase rău. Şi atuncea «Lupta» s'a grăbit aseară să-i stingă vreo căţiva pentru deochiu.

D. VAIDA VOEVO[D]

Dar când o fi să vină cu adevărat!

Nu sunt trupe germa[ne] în Spania

BURGOS 14. — Comandamentul trupelor naţionaliste de pe frontul Guipuzcoa dezminte categoric ştirile lansate de ziarele străine, cum că în regiunea Toledo ar fi încazarmate numeroase trupe germane, recent sosite în Spania naţionalistă.

Afirmaţia aceasta este de absolută rea credinţă şi tendenţioasă. Nu există în Spania naţională decât trupe spaniole şi foarte puţini voluntari stră[ini] sunt împrăştiaţi [pe] frontul.

Dealtfel ziariştii ce au vizitat frontul [au] latat la timp situaţia şi adevărul a fost [...] cut.

Acum presa bolşevi[zată] gită din nou această [...] ţiune, ce a fost lăn[sată] de acei care s'au [...] la faţa locului, de re[...] te.

Imagini sfinte din biserica oraşului spaniol Guer[nica] distrusă şi prădată de comunişti. Se ştie că oraşul [a] fost prefăcut în ruine de bandele iudeo-marxi[ste]

ECOURI ŞI POLEMICI

D. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, a avut [...] o întrevedere cu d. I. Inculeţ.

D. Dinu Brătianu, preşedintele partidului naţional liberal, a primit astăzi în audienţă pe d. Grigore Dumitrescu, fost guvernator al Băncii Naţionale.

D. D. Alimănişteanu, subsecretar de stat la finanţe, însoţit de d. Vasile Constantinescu din direcţia contabilităţilor directe, s'a reîntors în capitală din inspecţia ce a făcut-o la administraţiile financiare din Cluj, Arad şi Timişoara.

După ultimile telefoane primite de ministerul de interne, alegerile dela Dorohoi cari sunt în curs, decurg în linişte.

Alegerile pentru consiliul comunal al oraşului Soroca, ce trebuiau să aibă loc la 30 Mai, au fost amânate pentru ziua de 30 Iulie a. c.

Ministerul agriculturii a pus în vedere tuturor organelor agronomice dela serviciile agricole, Camerele agricole, ferme, şcoli, pepiniere, etc., să se ocupe stăruitor de lupta contra buruienelor. Ministerul le atrage atenţia asupra dispoziţiunilor din legea pentru organizarea şi încurajarea agriculturii, care obligă pe cultivatori să distrugă buruienele din semănături, din grădini, livezi, păşuni, din curţile gospodăriilor, depe drumuri şi de pe hotare (haturi) şi care prevede pedepse pentru cei îndărătnici.

«Lupta» d-lui Fagure, (straşnic fagurel) spune că partidele jidoveşti din Palestina, s'au împăcat.

Şi mai spune că cearta durează de câţiva ani.

Motivul împăcării?

Partidul Histandruth vine în România pentru a da o mână de ajutor partizanilor d-lui Mihalache.

D. prof. A. C. Cuza, preşedintele suprem al partidului naţional-creştin soseşte în Capitală Miercuri 19 Mai, venind de la Iaşi.

La alegerile comunale efectuate eri în 14 comuni din judeţul Hotin au obţinut: guvernul 87 mandate, naţional-creştini 20 m., naţ. ţărănişti 18 mandate.

D. M. Arciszewski, ministrul Poloniei la Bucureşti, oferă astăzi un dejun în onoarea marei poetese poloneze d-na Cazimirja Iłacovici, fostă secretară a mareşalului Pilsudschi.

Direcţia generală C. F. R. a dat o circulară, organelor în subordine, prin care le pune în vedere ca atunci când vagoanele acordate în mod gratuit funcţionarilor C. F. R. pentru strămutare, nu sunt complet încărcate, obiectele de transportat se vor expedia cu biletu de coletărie.

Un vagon este incomplet încărcat, atunci când nu are cel puţin 2000 kgr. încărcătură.

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a hotărât să se înfiinţeze un laborator de analiză a materialelor ce se întrebuinţează pentru pavaje.

Acest laborator va funcţiona pe lângă primăria centrală şi prin el vor putea fi controlate materialele ce se întrebuinţează de diverse antreprize la pavarea străzilor din Bucureşti.

Şefii de organizaţii ai Frontului Românesc au fost convocaţi, pentru Luni, 17 Mai, ora 10 dimineaţa, în localul clubului Central, din B-dul Elisabeta.

Consfătuirea va fi prezidată de d. Al. Vaida-Voevod.

Direcţia comercială c. f. r. a dispus ca mărfurile cari în mod normal se transportă în vagoane acoperite, să poată fi expediate şi în vagoane descoperite, dacă predatorul cere în mod expres acest lucru în scrisoarea de trăsură.

D. V. P. Sassu, ministrul ad-interim la agricultură şi domenii, a hotărît să fie creat un nou ocol silvic în partea de nord-est a judeţului Hotin. Acest ocol va avea reşedinţa în com. Românăuţi, în a cărui administraţie va intra o suprafaţă păduroasă de 9.000 ha.

Infiinţarea acestui ocol e justificată de următoarele împrejurări: o cât mai bună valorificare a acestor păduri prin exploatarea lor în regie, refacerea prin culturi a arboretului cât şi pentru a se face o pază mai serioasă, mai ales a pădurilor din apropierea Nistrului.

O parte din presa italiană arată motivele coparticipării presei franceze la campania de calomnii contra Italiei

ROMA, 14 (Balcan Oriente). — Se ştie rolul agenţiei Havas în difuzarea insistentă de ştiri, care tindeau să descrediteze pe voluntarii italieni din Spania. In afară de tendinţa presei şi agenţiilor franceze de a micşora orice acţiune italiană, pe motive de ordin doctrinar antifascist, există şi un alt motiv mai puternic, care a condus agenţia Havas în difuzarea acestui fel de ştiri false. Acesta din urmă trebue pus în legătură cu îngrijorarea crescândă a ministerului de externe francez, faţă de succesele diplomaţiei italiene din Orient. Diplomaţii francezi din ţările balcanice şi din Levant, au informat în diferite rânduri Parisul, că datorită creşterii prestigiului militar al Italiei şi Germaniei s'au creiat în Orient curente puternice, în favoarea acestor ţări.

Pentru a scădea din efectele acestei psihoze, agenţia Havas şi afiliatele sale au difuzat ştiri false, anunţând predări în masă de voluntari italieni în Spania, sinuciderea unor generali italieni, precum şi pretinse proteste ale voluntarilor italieni din Spania. Toate aceste ştiri s'au dovedit a fi pe deplin false şi dacă ele nu şi-au atins pe deplin ţinta, în schimb au reuşit să învenineze mai mult ca oricând nu numai raporturile dintre Italia şi Anglia, ci şi pe cele dintre Italia şi Franţa. Deputatul francez de Lille Henri Becquart, desvălue într'un articol publicat în ziarul parisian l'Liberté, cauzele acestei înăspriri a relaţiilor franco-italiene, care sunt azi mai încordate ca oricând dela război încoace. In politică — încheie deputatul Becquart — nimica nu este definitiv, însă ar fi absurd să se conteze pe o îmbunătăţire a raporturilor franco-italiene, atât timp cât Franţa va avea un partid al Frontului Popular.

*

In Rusia: Condamnări peste condamnări

BERLIN 12 (Rador). — Corespondentul din Moscova al Agenţiei D. N. B. află din sursă demnă de încredere că Buharin şi Rykov, foşti conducători politici [...] ai opoziţiei de dreapta, au fost condamnaţi de un tribunal secret, alcătuit din membri ai GPU-ului, la mai mulţi ani recluziune.

Sentinţa nu a fost încă dată publicităţii.

Se afirmă că «Rykow» care ar fi avut un atac de apoplexie, s'ar găsi în clipa de faţă într'un spital din Moscova.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE